



Sadržaj

I. *Zakonodavni akti*

UREDBE

- ★ **Uredba (EU) 2015/1145 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. srpnja 2015. o zaštitnim mjerama predviđenim u Sporazumu između Europske ekonomske zajednice i Švicarske Konfederacije** 1
- ★ **Uredba (EU) 2015/1146 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. srpnja 2015. o utvrđivanju stope prilagodbe predviđene u Uredbi Vijeća (EU) br. 1306/2013 za izravna plaćanja za kalendarsku godinu 2015.** 6

Ispravci

- ★ **Ispravak Uredbe (EU) br. 1051/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2013. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 562/2006 s ciljem određivanja zajedničkih pravila o privremenom ponovnom uvođenju granične kontrole na unutarnjim granicama u iznimnim okolnostima (SL L 295, 6.11.2013.)** 8
- ★ **Ispravak Uredbe (EU) br. 1151/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. studenoga 2012. o sustavima kvalitete za poljoprivredne i prehrambene proizvode (SL L 343, 14.12.2012.) (Posebno izdanje Službenog lista Europske unije 15/Sv. 25 od 28. listopada 2014.)** 9

I.

(Zakonodavni akti)

UREDBE

UREDBA (EU) 2015/1145 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 8. srpnja 2015.

**o zaštitnim mjerama predviđenim u Sporazumu između Europske ekonomske zajednice i Švicarske Konfederacije
(kodificirani tekst)**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 207. stavak 2.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽¹⁾,

budući da:

- (1) Uredba Vijeća (EEZ) br. 2841/72 ⁽²⁾ značajno je izmijenjena nekoliko puta ⁽³⁾. Radi jasnoće i racionalnosti tu bi uredbu trebalo kodificirati.
- (2) Sporazum između Europske ekonomske zajednice i Švicarske Konfederacije ⁽⁴⁾ („Sporazum”) potpisan je u Bruxellesu 22. srpnja 1972.
- (3) Potrebna su detaljna pravila za provedbu zaštitnih klauzula i mjera predostrožnosti predviđenih u člancima od 22. do 27. Sporazuma.
- (4) Za provedbu bilateralnih zaštitnih klauzula Sporazuma potrebni su jedinstveni uvjeti za donošenje zaštitnih mjera. Te bi mjere trebalo donijeti u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁵⁾.
- (5) Komisija bi trebala donijeti provedbene akte koji se odmah primjenjuju kada, u opravdanim slučajevima povezanim sa situacijama iz članaka 24., 24.a i 26. Sporazuma ili u slučaju izvoznih potpora koje imaju izravan i neposredan učinak na trgovinu, to zahtijevaju krajnje hitni razlozi,

⁽¹⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 19. svibnja 2015. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od 15. lipnja 2015.

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EEZ) br. 2841/72 od 19. prosinca 1972. o zaštitnim mjerama predviđenim u Sporazumu između Europske ekonomske zajednice i Švicarske Konfederacije (SL L 300, 31.12.1972., str. 284.).

⁽³⁾ Vidjeti Prilog I.

⁽⁴⁾ SL L 300, 31.12.1972., str. 189.

⁽⁵⁾ Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

Komisija se može odlučiti na upućivanje Zajedničkom odboru koji je uspostavljen Sporazumom između Europske ekonomske zajednice i Švicarske Konfederacije („Sporazum”) radi poduzimanja mjera predviđenih u člancima 22., 24., 24.a i 26. Sporazuma. Komisija prema potrebi donosi te mjere u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 6. stavka 2. ove Uredbe.

Ako odluči uputiti neki predmet Zajedničkom odboru, Komisija o tome obavještava države članice.

Članak 2.

1. U slučaju prakse koja može opravdati primjenu od strane Unije mjera predviđenih u članku 23. Sporazuma, Komisija, nakon ispitivanja slučaja na vlastitu inicijativu ili na zahtjev države članice, odlučuje je li takva praksa u skladu sa Sporazumom. Komisija prema potrebi donosi zaštitne mjere u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 6. stavka 2. ove Uredbe.

2. U slučaju prakse koja može uzrokovati da se zaštitne mjere primijene na Uniju na temelju članka 23. Sporazuma, Komisija, nakon ispitivanja slučaja, odlučuje je li praksa u skladu s načelima određenima u Sporazumu. Prema potrebi, Komisija oblikuje odgovarajuće preporuke.

Članak 3.

U slučaju prakse koja može opravdati primjenu od strane Unije mjera predviđenih u članku 25. Sporazuma, primjenjuju se postupci uspostavljeni Uredbom Vijeća (EZ) br. 597/2009 ⁽¹⁾ i Uredbom Vijeća (EZ) br. 1225/2009 ⁽²⁾.

Članak 4.

1. Ako izvanredne okolnosti zahtijevaju hitno djelovanje u situacijama iz članaka 24., 24.a i 26. Sporazuma ili u slučaju izvoznih potpora koje imaju izravan i neposredan učinak na trgovinu, Komisija može donijeti mjere predostrožnosti predviđene u članku 27. stavku 3. točki (e) Sporazuma u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 6. stavka 2. ove Uredbe ili, u hitnim slučajevima, u skladu s člankom 6. stavkom 3. ove Uredbe.

2. Kada država članica zatraži od Komisije da poduzme mjere, Komisija donosi odluku o tom zahtjevu u roku od najviše pet radnih dana od njegova primitka.

Članak 5.

Komisija je odgovorna za obavješćivanje Zajedničkog odbora od strane Unije, kako se zahtijeva člankom 27. stavkom 2. Sporazuma.

Članak 6.

1. Komisiji pomaže Odbor za zaštitne mjere, osnovan člankom 3. stavkom 1. Uredbe (EU) 2015/478 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽³⁾. Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 597/2009 od 11. lipnja 2009. o zaštiti od subvencioniranog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL L 188, 18.7.2009., str. 93.).

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1225/2009 od 30. studenoga 2009. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL L 343, 22.12.2009., str. 51.).

⁽³⁾ Uredba (EU) 2015/478 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. ožujka 2015. o zajedničkim pravilima za uvoz (SL L 83, 27.3.2015., str. 16.).

2. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.
3. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 8. Uredbe (EU) br. 182/2011 u vezi s njezinim člankom 5.

Članak 7.

Komisija uključuje informacije o provedbi ove Uredbe u svoje godišnje izvješće o primjeni i provedbi mjera trgovinske zaštite koje podnosi Europskom parlamentu i Vijeću u skladu s člankom 22.a Uredbe (EZ) br. 1225/2009.

Članak 8.

Uredba (EEZ) br. 2841/72 stavlja se izvan snage.

Upućivanja na uredbu stavljenu izvan snage smatraju se upućivanjima na ovu Uredbu i čitaju se u skladu s korelacijskom tablicom iz Priloga II.

Članak 9.

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 8. srpnja 2015.

Za Europski parlament
Predsjednik
M. SCHULZ

Za Vijeće
Predsjednik
N. SCHMIT

—

PRILOG I.

UREDBA STAVLJENA IZVAN SNAGE I POPIS NJEZINIH NAKNADNIH IZMJENA

Uredba Vijeća (EEZ) br. 2841/72
(SL L 300, 31.12.1972., str. 284.)

Uredba Vijeća (EEZ) br. 643/90
(SL L 74, 20.3.1990., str. 7.)

Uredba (EU) br. 37/2014 Europskog parlamenta i Vijeća
(SL L 18, 21.1.2014., str. 1.)

Samo točka 1. Priloga

PRILOG II.

KORELACIJSKA TABLICA

Uredba (EEZ) br. 2841/72	Ova Uredba
Članci od 1. do 4.	Članci od 1. do 4.
Članak 6.	Članak 5.
Članak 7.	Članak 6.
Članak 8.	Članak 7.
—	Članak 8.
—	Članak 9.
—	Prilog I.
—	Prilog II.

UREDBA (EU) 2015/1146 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**od 8. srpnja 2015.****o utvrđivanju stope prilagodbe predviđene u Uredbi Vijeća (EU) br. 1306/2013 za izravna plaćanja za kalendarsku godinu 2015.**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 43. stavak 2.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽¹⁾,u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽²⁾,

budući da:

- (1) Člankom 25. Uredbe (EU) br. 1306/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽³⁾ predviđeno je da se da se pričuva namijenjena za pružanje dodatne potpore za poljoprivredni sektor u slučaju većih kriza koje utječu na poljoprivrednu proizvodnju ili distribuciju mora uspostaviti primjenom, na početku svake godine, smanjenja izravnih plaćanja s pomoću mehanizma financijske discipline iz članka 26. te Uredbe.
- (2) Člankom 26. stavkom 1. Uredbe (EU) br. 1306/2013 predviđeno je da se, kako bi se osiguralo poštovanje godišnjih gornjih granica utvrđenih u Uredbi (EU, Euratom) br. 1311/2013 ⁽⁴⁾ za financiranje rashoda povezanih s tržištem i izravna plaćanja, mora utvrditi stopa prilagodbe za izravna plaćanja ako predviđanja za financiranje mjera financiranih u okviru podograničenja za određenu financijsku godinu ukazuju na prekoračenje primjenjivih godišnjih gornjih granica.
- (3) Iznos pričuve za krize u poljoprivrednom sektoru, koji treba uključiti u Komisijin nacrt proračuna za 2016., iznosi 441,6 milijuna EUR u tekućim cijenama. Za pokriće tog iznosa mehanizam financijske discipline mora se primjenjivati na izravna plaćanja u okviru programa potpore navedenih u Prilogu I. Uredbi (EU) br. 1307/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁵⁾ za kalendarsku godinu 2015.
- (4) Preliminarna predviđanja za izravna plaćanja i rashode povezane s tržištem koje treba utvrditi u Komisijinu nacrtu proračuna za 2016. pokazuju da nema potrebe za daljnjom financijskom disciplinom.
- (5) Člankom 26. stavkom 2. Uredbe (EU) br. 1306/2013 od Komisije se zahtijeva da podnese prijedlog o stopi prilagodbe Europskom parlamentu i Vijeću najkasnije do 31. ožujka kalendarske godine za koju se primjenjuje ta stopa prilagodbe.
- (6) U pravilu, poljoprivrednici koji podnose zahtjev za potporu za izravna plaćanja za jednu kalendarsku godinu (N) plaćanja primaju unutar određenog razdoblja plaćanja u financijskoj godini (N + 1). Međutim, države članice mogu izvršiti zakašnjela plaćanja poljoprivrednicima nakon isteka tog razdoblja plaćanja, unutar određenih rokova. Ta zakašnjela plaćanja mogu biti izvršena u sljedećoj financijskoj godini. Kada se u određenoj kalendarskoj godini primjenjuje financijska disciplina, stopu prilagodbe ne bi trebalo primjenjivati na plaćanja za koja su zahtjevi za potporu podneseni u kalendarskim godinama u kojima se ne primjenjuje financijska disciplina. Stoga je, kako bi se osiguralo jednako postupanje prema poljoprivrednicima, primjereno predvidjeti da

⁽¹⁾ Mišljenje od 22. travnja 2015. (još nije objavljeno u Službenom listu).

⁽²⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 9. lipnja 2015. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od 15. lipnja 2015.

⁽³⁾ Uredba (EU) br. 1306/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o financiranju, upravljanju i nadzoru zajedničke poljoprivredne politike i o stavljanju izvan snage uredbi Vijeća (EEZ) br. 352/78, (EZ) br. 165/94, (EZ) br. 2799/98, (EZ) br. 814/2000, (EZ) br. 1290/2005 i (EZ) br. 485/2008 (SL L 347, 20.12.2013., str. 549.).

⁽⁴⁾ Uredba Vijeća (EU, Euratom) br. 1311/2013 od 2. prosinca 2013. kojom se uspostavlja višegodišnji financijski okvir za razdoblje 2014. – 2020. (SL L 347, 20.12.2013., str. 884.).

⁽⁵⁾ Uredba (EU) br. 1307/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o utvrđivanju pravila za izravna plaćanja poljoprivrednicima u programima potpore u okviru zajedničke poljoprivredne politike i o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 637/2008 i Uredbe Vijeća (EZ) br. 73/2009 (SL L 347, 20.12.2013., str. 608.).

se stopa prilagodbe treba primjenjivati samo na plaćanja za koja su zahtjevi za potporu podneseni u kalendarskoj godini u kojoj se primjenjuje financijska disciplina, neovisno o tome kada je izvršeno plaćanje poljoprivrednicima.

- (7) Člankom 8. stavkom 1. Uredbe (EU) br. 1307/2013 predviđeno je da se stopa prilagodbe koja se primjenjuje na izravna plaćanja, koja je određena u skladu s člankom 26. Uredbe (EU) br. 1306/2013, primjenjuje samo na izravna plaćanja dodijeljena poljoprivrednicima u odgovarajućoj kalendarskoj godini koja premašuju 2 000 EUR. Nadalje, člankom 8. stavkom 2. Uredbe (EU) br. 1307/2013 predviđeno je da se kao rezultat postupnog uvođenja izravnih plaćanja stopa prilagodbe primjenjuje na Bugarsku i Rumunjsku tek od 1. siječnja 2016. te na Hrvatsku tek od 1. siječnja 2022. Stoga se stopa prilagodbe koju treba odrediti ovom Uredbom ne bi trebala primjenjivati na plaćanja poljoprivrednicima u tim državama članicama.
- (8) U skladu s člankom 26. stavkom 4. Uredbe (EU) br. 1306/2013 Komisija može do 1. prosinca 2015. prilagoditi stopu prilagodbe određenu ovom Uredbom, na temelju novih informacija koje posjeduje,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

1. Za potrebe određivanja stope prilagodbe u skladu s člancima 25. i 26. Uredbe (EU) br. 1306/2013 i u skladu s člankom 8. stavkom 1. Uredbe (EU) br. 1307/2013, iznosi izravnih plaćanja u okviru programa potpore navedenih u Prilogu I. Uredbi (EU) br. 1307/2013 koje se poljoprivrednicima dodjeljuje na temelju zahtjeva za potporu podnesenog za kalendarsku godinu 2015. i koji premašuju 2 000 EUR smanjuju se za stopu prilagodbe od 1,393041 %.
2. Smanjenje iz stavka 1. ne primjenjuje se na Bugarsku, Hrvatsku i Rumunjsku.

Članak 2.

Ova Uredba stupa na snagu sedmog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 8. srpnja 2015.

Za Europski parlament
Predsjednik
M. SCHULZ

Za Vijeće
Predsjednik
N. SCHMIT

ISPRAVCI

Ispravak Uredbe (EU) br. 1051/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2013. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 562/2006 s ciljem određivanja zajedničkih pravila o privremenom ponovnom uvođenju granične kontrole na unutarnjim granicama u iznimnim okolnostima

(Službeni list Europske unije L 295 od 6. studenoga 2013.)

Na stranici 4., u članku 1. točka 1.:

umjesto: „1. U glavi II. dodaje se sljedeće poglavlje:

„POGLAVLJE IV.a

Posebne mjere u slučaju ozbiljnih nedostataka povezanih s kontrolom vanjskih granica

Članak 19.a

Mjere na vanjskim granicama i potpora Agencije

1. (...);

treba stajati: „1. U glavi II. dodaje se sljedeće poglavlje:

„POGLAVLJE IV.a

Posebne mjere u slučaju ozbiljnih nedostataka povezanih s kontrolom vanjskih granica

Članak 19.b

Mjere na vanjskim granicama i potpora Agencije

1. (...).”

Ispravak Uredbe (EU) br. 1151/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. studenoga 2012. o sustavima kvalitete za poljoprivredne i prehrambene proizvode

(Službeni list Europske unije L 343 od 14. prosinca 2012.)

(Posebno izdanje Službenog lista Europske unije 15/Sv. 25 od 28. listopada 2014.)

Uredba (EU) br. 1151/2012 glasi kako slijedi:

**„UREDBA (EU) br. 1151/2012 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA
od 21. studenoga 2012.
o sustavima kvalitete za poljoprivredne i prehrambene proizvode**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 43. stavak 2. i članak 118. prvi stavak,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽¹⁾,

uzimajući u obzir mišljenje Odbora regija ⁽²⁾,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽³⁾,

budući da:

- (1) Kvaliteta i raznovrsnost proizvodnje u području poljoprivrede, ribarstva i akvakulture Unije jedna je od njenih važnih prednosti koja proizvođačima Unije daje konkurentnu prednost i uvelike doprinosi njenoj živoj kulturnoj i gastronomskoj baštini. Ovo je posljedica vještina i odlučnosti poljoprivrednika i proizvođača Unije koji su sačuvali običaje u isto vrijeme uvažavajući razvoj novih proizvodnih metoda i materijala.
- (2) Građani i potrošači Unije sve više zahtijevaju kvalitetne i tradicionalne proizvode. Oni se također zauzimaju za održavanje raznolikosti poljoprivredne proizvodnje u Uniji. To stvara potražnju za poljoprivrednim i prehrambenim proizvodima s prepoznatljivim posebnim karakteristikama, posebno onim vezanim za njihovo zemljopisno podrijetlo.
- (3) Proizvođači mogu nastaviti proizvoditi raznovrsne kvalitetne proizvode samo ako je njihov trud pravedno nagrađen. To zahtijeva da su oni u stanju informirati kupce i potrošače o karakteristikama svojih proizvoda pod uvjetima pravednog tržišnog natjecanja. Pored toga moraju pravilno identificirati svoje proizvode na tržištu.
- (4) Provedba sustava kvalitete za proizvođače koji ih nagrađuju za njihov trud pri proizvodnji raznovrsnih kvalitetnih proizvoda može povoljno utjecati na ruralno gospodarstvo. Ovo se posebno odnosi na područja ograničenih mogućnosti, u planinskim područjima te u najudaljenijim regijama, gdje poljoprivredni sektor predstavlja važni dio gospodarstva i gdje su troškovi proizvodnje visoki. Na ovaj način sustavi kvalitete mogu doprinijeti i nadopuniti politiku ruralnog razvoja kao i politike tržišne i dohodovne potpore zajedničke poljoprivredne politike (ZPP). Posebno mogu doprinijeti područjima u kojima poljoprivredni sektor ima veću gospodarsku važnost te područjima s otežanim uvjetima gospodarenja.
- (5) Prioriteti Strategije Europa 2020., koji su utvrđeni u komunikaciji Komisije pod naslovom „Europa 2020.: Strategija za pametan, održiv i uključiv rast“, uključuju ciljeve postizanja konkurentnog gospodarstva utemeljenog na znanju i inovacijama te promicanju gospodarstva s visokim stupnjem zaposlenosti koje stvara socijalnu i teritorijalnu koheziju. Politika kvalitete poljoprivrednih proizvoda trebala bi stoga pružiti proizvođačima prave alate za postizanje bolje prepoznatljivosti i promidžbu onih njihovih proizvoda koji imaju posebne karakteristike dok u isto vrijeme štiti te proizvođače od nepravedne prakse.
- (6) Niz predviđenih dopunskih mjera trebao bi uvažavati načela supsidijarnosti i proporcionalnosti.

⁽¹⁾ SL C 218, 23.7.2011., str. 114.

⁽²⁾ SL C 192, 1.7.2011., str. 28.

⁽³⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 13. rujna 2012. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od 13. studenoga 2012.

- (7) Mjere politike kvalitete poljoprivrednih proizvoda utvrđene su u Uredbi Vijeća (EEZ) br. 1601/91 od 10. lipnja 1991. o utvrđivanju općih pravila o određivanju, opisivanju i prezentiranju aromatiziranih vina, aromatiziranih pića na bazi vina i aromatiziranih koktela na bazi vina ⁽¹⁾; Direktivi Vijeća 2001/110/EZ od 20. prosinca 2001. o medu ⁽²⁾, posebno njenim člankom 2., Uredbi Vijeća (EZ) br. 247/2006 od 30. siječnja 2006. o utvrđivanju posebnih mjera za poljoprivredu u najudaljenijim regijama Unije ⁽³⁾, a posebno njenom članku 14.; Uredbi Vijeća (EZ) br. 509/2006 od 20. ožujka 2006. o poljoprivrednim i prehrambenim proizvodima kao garantirano tradicionalnim specijalitetima ⁽⁴⁾; Uredbi Vijeća (EZ) br. 510/2006 od 20. ožujka 2006. o zaštiti oznaka zemljopisnog podrijetla i oznaka izvornosti poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda ⁽⁵⁾; Uredbi Vijeća (EZ) br. 1234/2007 od 22. listopada 2007. o uspostavljanju zajedničke organizacije poljoprivrednih tržišta i o posebnim odredbama za određene poljoprivredne proizvode (Uredba o jedinstvenom ZOT-u) ⁽⁶⁾, a posebno njenom dijelu II., glavi II., poglavlju I., odjeljku I. i odjeljku I.a, pododjeljku I.; Uredbi Vijeća (EZ) br. 834/2007 o ekološkoj proizvodnji i označivanju ekoloških proizvoda ⁽⁷⁾; te Uredbi (EZ) br. 110/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. siječnja 2008. o definiciji, opisivanju, prezentiranju, označivanju i zaštiti zemljopisnih oznaka jakih alkoholnih pića ⁽⁸⁾.
- (8) Označivanje poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda podliježe općim pravilima propisanim u Direktivi 2000/20/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. ožujka 2000. o usklađivanju zakonodavstava država članica o označivanju, prezentiranju i reklamiranju prehrambenih proizvoda ⁽⁹⁾, a posebno odredbama koje su usmjerene na sprječavanje označivanja koje može stvoriti zabunu ili zabludu kod potrošača.
- (9) Komunikacija Komisije Europskom parlamentu, Vijeću, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru i Odboru regija o politici kvalitete poljoprivrednih proizvoda prepoznala je ostvarivanje cilja ukupne koherencije i dosljednosti politike kvalitete poljoprivrednih proizvoda kao prioritet.
- (10) Sustav oznaka zemljopisnog podrijetla za poljoprivredne i prehrambene proizvode kao i sustav zajamčeno tradicionalnih specijaliteta imaju određene zajedničke ciljeve i odredbe.
- (11) Unija već neko vrijeme radi na pristupu kojem je cilj pojednostavniti regulatorno okruženje ZPP-a. Ovaj pristup trebao bi se primijeniti na uredbe u području politike kvalitete poljoprivrednih proizvoda, bez da pri tomu dovodi u pitanje posebne karakteristike tih proizvoda.
- (12) Neke uredbe, koje su dio politike kvalitete poljoprivrednih proizvoda, nedavno su bile revidirane, ali se još uvijek ne provode u cijelosti. Stoga ih ne bi trebalo uključiti u ovu Uredbu. Međutim, njih se može uključiti u kasnijoj fazi, jednom kada zakonodavstvo bude u cijelosti provedeno.
- (13) U svjetlu gore navedenih okolnosti, sljedeće odredbe trebale bi se ujediniti u jedinstveni zakonodavni okvir koji se sastoji od novih ili ažuriranih odredbi uredbi (EZ) br. 509/2006 i (EZ) br. 510/2006 te onih odredbi uredbi (EZ) br. 509/2006, odnosno (EZ) br. 510/2006 koje se zadržavaju.
- (14) Radi jasnoće i transparentnosti, uredbe (EZ) br. 509/2006 i (EZ) br. 510/2006 trebalo bi staviti izvan snage i zamijeniti ovom Uredbom,
- (15) Područje primjene ove Uredbe trebalo bi ograničiti na poljoprivredne proizvode namijenjene prehrani ljudi navedene u Prilogu I. Ugovoru i na popis proizvoda koji nisu obuhvaćeni tim Prilogom, a koji su usko vezani uz poljoprivredne proizvode ili ruralno gospodarstvo.
- (16) Pravila predviđena u ovoj Uredbi trebala bi se primjenjivati bez uplitanja u postojeće zakonodavstvo Zajednice o vinima, aromatiziranim vinima, jakim alkoholnim pićima, ekološkim proizvodima ili proizvodima najudaljenijih regija.
- (17) Područje primjene oznaka izvornosti i oznaka zemljopisnog podrijetla trebalo bi ograničiti na proizvode sa stvarnom poveznicom između karakteristika poljoprivrednog ili prehrambenog proizvoda i zemljopisnog područja. Uključivanje u postojeći sustav samo nekih vrsta čokolade kao slastičarskih proizvoda je nepravilnost koju bi trebalo ispraviti.
- (18) Posebni ciljevi zaštite oznaka izvornosti i oznaka zemljopisnog podrijetla su osiguranje pravedne dobiti za poljoprivrednike i proizvođače za kvalitete i karakteristike pojedinog proizvoda, ili za njegov način proizvodnje, pružajući jasne informacije o proizvodima koji su posebnim karakteristikama povezani sa zemljopisnim podrijetlom, čime se omogućuje bolja informiranost potrošača prilikom donošenja odluka o kupnji.

⁽¹⁾ SL L 149, 14.6.1991., str. 1.

⁽²⁾ SL L 10, 12.1.2002., str. 47.

⁽³⁾ SL L 42, 14.2.2006., str. 1.

⁽⁴⁾ SL L 93, 31.3.2006., str. 1.

⁽⁵⁾ SL L 93, 31.3.2006., str. 12.

⁽⁶⁾ SL L 299, 16.11.2007., str. 1.

⁽⁷⁾ SL L 189, 20.7.2007., str. 1.

⁽⁸⁾ SL L 39, 13.2.2008., str. 16.

⁽⁹⁾ SL L 109, 6.5.2000., str. 29.

- (19) Osiguravanje jednakog poštovanja prava intelektualnog vlasništva vezano uz nazive zaštićene u Uniji je prioritet koji se može učinkovitije ostvariti na razini Unije.
- (20) Okvir Unije koji pruža zaštitu oznaka izvornosti i oznaka zemljopisnog podrijetla tako što osigurava njihovo upisivanje u registar omogućuje razvoj tih instrumenata, budući da dobiveni jednoobrazni pristup osigurava pošteno tržišno natjecanje između proizvođača proizvoda koji nose takve oznake i povećava povjerenje potrošača u te proizvode. Trebalo bi donijeti odredbe za razvoj oznaka izvornosti i oznaka zemljopisnog podrijetla na razini Unije te za promicanje stvaranja mehanizama za njihovu zaštitu u trećim zemljama u okviru Svjetske trgovinske organizacije (STO) ili višestranih i dvostranih sporazuma, čime se doprinosi priznavanju kvalitete proizvoda i načina njegove proizvodnje kao čimbenika koji dodaje vrijednost.
- (21) U svjetlu iskustva stečenog provedbom Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2081/92 od 14. srpnja 1992. o zaštiti oznaka zemljopisnog podrijetla i oznaka izvornosti za poljoprivredne i prehrambene proizvode⁽¹⁾ i Uredbe (EZ) br. 510/2006, postoji potreba rješavanja određenih pitanja, objašnjavanja i pojednostavnjivanja nekih propisa te racionalizacije postupaka ovog sustava.
- (22) Imajući u vidu postojeću praksu, trebalo bi dodatno odrediti i zadržati dva različita instrumenta za prepoznavanje veze između proizvoda i njegova zemljopisnog podrijetla, odnosno zaštićenu oznaku izvornosti i zaštićenu oznaku zemljopisnog podrijetla. Bez promjene koncepta tih instrumenata, trebalo bi donijeti neke izmjene definicija s ciljem boljeg uvažavanja definicije oznake zemljopisnog podrijetla utvrđene u Sporazumu o trgovinskim aspektima prava intelektualnog vlasništva te ih pojednostavniti i razjasniti kako bi ih gospodarski subjekti mogli lakše razumjeti.
- (23) Poljoprivredni ili prehrambeni proizvod koji nosi ovakvu zemljopisnu oznaku trebao bi ispuniti određene uvjete navedene u specifikaciji, poput posebnog zahtjeva usmjerenog na zaštitu prirodnih resursa ili okoliša proizvodnog područja ili poboljšanje dobrobiti životinja na poljoprivrednom gospodarstvu.
- (24) Radi njihove zaštite u državama članicama, oznake izvornosti i oznake zemljopisnog podrijetla trebale bi se registrirati samo na razini Unije. S učinkom od datuma podnošenja zahtjeva za takvu registraciju na razini Unije, državama članicama bi moralo biti omogućeno, da odobre prijelaznu zaštitu na nacionalnoj razini, bez utjecaja na trgovinu unutar Unije ili međunarodnu trgovinu. Zaštita koja se pruža ovom Uredbom nakon registracije trebala bi biti dostupna oznakama izvornosti i oznakama zemljopisnog podrijetla trećih zemalja kada su te oznake zaštićene u njihovoj zemlji podrijetla.
- (25) Postupak registracije na razini Unije trebao bi svakoj fizičkoj ili pravnoj osobi iz države članice koja nije država članica zahtjeva ili iz treće zemlje, koja ima legitimni interes, omogućiti ostvarivanje svojih prava podnošenjem prigovora.
- (26) Upis u registar zaštićenih oznaka izvornosti i zaštićenih oznaka zemljopisnog podrijetla također bi trebao osigurati informacije za potrošače i one koji sudjeluju u trgovini.
- (27) Unija pregovara sa svojim trgovinskim partnerima o međunarodnim sporazumima, uključujući one koji se odnose na zaštitu oznaka izvornosti i oznaka zemljopisnog podrijetla. Kako bi se omogućilo informiranje javnosti o na taj način zaštićenim nazivima, a posebno radi osiguranja zaštite i nadzora nad uporabom tih naziva, nazivi se mogu upisati u registar zaštićenih oznaka izvornosti i zaštićenih oznaka zemljopisnog podrijetla. Osim ako su posebno identificirane kao oznake izvornosti u takvim međunarodnim sporazumima, nazive bi trebalo upisati u registar kao zaštićene oznake zemljopisnog podrijetla.
- (28) Zbog njihove specifične prirode, u odnosu na zaštićene oznake izvornosti i zaštićene oznake zemljopisnog podrijetla trebalo bi usvojiti posebne odredbe vezane uz označavanje, kojima se od proizvođača zahtijeva da na pakiranju koriste odgovarajuće znakove Unije ili navode. Uporaba tih znakova ili navoda trebala bi postati obvezna u slučaju naziva Unije, kako bi se, s jedne strane, potrošači bolje upoznali s tom kategorijom proizvoda i s njima povezanim jamstvima te da bi se, s druge strane, omogućila lakša identifikacija ovih proizvoda na tržištu te tako olakšala provjera. S obzirom na zahtjeve STO-a, uporaba takvih znakova ili oznaka trebala bi biti dobrovoljna za oznake izvornosti i oznake zemljopisnog podrijetla trećih zemalja.
- (29) Nazive u registru bi trebalo zaštititi, kako bi se osigurala njihova pravedna uporaba i spriječile prakse, koje bi mogle dovesti potrošače u zabludu. Pored toga, sredstva koja osiguravaju zaštitu oznaka izvornosti i oznaka zemljopisnog podrijetla trebalo bi pojasniti, posebno u pogledu uloge skupina proizvođača i nadležnih tijela država članica.
- (30) Trebalo bi donijeti odredbe za posebna odstupanja koja omogućuju, u prijelaznim razdobljima, uporabu registriranog naziva uz druge nazive. Navedena odstupanja trebalo bi pojednostavniti i pojasniti. U nekim slučajevima, radi nadilaženja privremenih poteškoća pri čemu je dugoročni cilj osigurati da su svi proizvođači u skladu sa specifikacijama, ta odstupanja se mogu odobriti za razdoblje do deset godina.

⁽¹⁾ SL L 208, 24.7.1992., str. 1.

- (31) Trebalo bi pojasniti opseg zaštite zajamčene na temelju ove Uredbe, posebno u pogledu onih ograničenja za registraciju novih žigova utvrđenih u Direktivi 2008/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2008. o usklađivanju zakonodavstava država članica o žigovima⁽¹⁾ koji su u sukobu s registracijom zaštićenih oznaka izvornosti i zaštićenih oznaka zemljopisnog podrijetla, što je već slučaj kod registracije novih žigova na razini Unije. Takva pojašnjenja također su potrebna u pogledu nositelja ranijih prava intelektualnog vlasništva, posebno onih koji se odnose na žigove i homonime registrirane kao zaštićene oznake izvornosti ili zaštićene oznake zemljopisnog podrijetla.
- (32) Zaštita oznaka izvornosti i oznaka zemljopisnog podrijetla trebala bi se proširiti na zlouporabu, imitaciju i podsjećanje na registrirane nazive na robi i uslugama radi osiguranja visoke razine zaštite te da bi se ta zaštita uskladila s onom koja se primjenjuje na vinski sektor. Kada se zaštićene oznake izvornosti ili zaštićene oznake zemljopisnog podrijetla koriste kao sastojci, trebalo bi uzeti u obzir komunikaciju Komisije pod nazivom 'Smjernice za označavanje prehrambenih proizvoda koji koriste zaštićene oznake izvornosti (ZOI-e) ili zaštićene oznake zemljopisnog podrijetla (ZOZP-e) kao sastojke'.
- (33) Nazivi koji su 3. siječnja 2013. već bili registrirani sukladno Uredbi (EZ) br. 510/2006 i dalje bi trebali biti zaštićeni na temelju ove Uredbe te bi se trebali automatski upisati u registar.
- (34) Poseban cilj sustava zajamčeno tradicionalnih specijaliteta predstavlja pružanje pomoći proizvođačima tradicionalnih proizvoda pri informiranju potrošača o svojstvima dodane vrijednosti njihovih proizvoda. Međutim, s obzirom da je registrirano samo nekoliko naziva, trenutni sustav zajamčeno tradicionalnih specijaliteta nije uspio ostvariti svoj potencijal. Stoga bi trebalo poboljšati, pojasniti i pooštriti trenutne odredbe da bi sustav postao razumljiviji, izvedljiviji i privlačniji potencijalnim podnositeljima zahtjeva.
- (35) Postojeći sustav daje mogućnost registracije naziva radi identifikacije bez rezervacije naziva u Uniji. S obzirom na to da dionici ovu mogućnost nisu dovoljno dobro razumjeli i da se uloga identifikacije tradicionalnih proizvoda može bolje ostvariti na razini države članice ili regije primjenjujući načelo supsidijarnosti ovu mogućnost bi trebalo ukinuti. U svjetlu iskustva, sustav bi se trebao baviti samo rezervacijom naziva diljem Unije.
- (36) Kako bi se osiguralo da se nazivi izvorno tradicionalnih proizvoda registriraju u okviru sustava, trebalo bi prilagoditi kriterije i uvjete za registraciju naziva, posebno one koji se odnose na definiciju izraza 'tradicionalan', koji bi trebao obuhvaćati proizvode koji se proizvode kroz dulje razdoblje.
- (37) Kako bi se osigurala sukladnost i dosljednost zajamčeno tradicionalnih specijaliteta, proizvođači organizirani u skupine trebali bi sami definirati proizvod u specifikaciji. Mogućnost registriranja zajamčeno tradicionalnog specijaliteta trebala bi biti dostupna proizvođačima iz trećih zemalja.
- (38) Da bi udovoljili zahtjevima za rezervaciju, zajamčeno tradicionalni specijaliteti trebali bi biti registrirani na razini Unije. Upis u registar također bi trebao osigurati informiranje potrošača i onih koji sudjeluju u trgovini.
- (39) Kako bi se izbjeglo stvaranje nejednakih uvjeta tržišnog natjecanja, svaki proizvođač, uključujući i proizvođače iz trećih zemalja, trebao bi imati mogućnost uporabe registriranog naziva zajamčeno tradicionalnog specijaliteta, pod uvjetom da je dotični proizvod sukladan odgovarajućoj specifikaciji i da je proizvođač obuhvaćen sustavom kontrola. Za zajamčeno tradicionalne specijalitete proizvedene u Uniji, znak Unije trebalo bi navesti na etiketi i trebalo bi biti moguće povezati ga s navodom 'zajamčeno tradicionalni specijalitet'.
- (40) Radi zaštite registriranih naziva od zlouporabe ili praksi koje mogu dovesti potrošače u zabludu, njihova bi uporaba trebala biti rezervirana.
- (41) Za nazive koji su 3. siječnja 2013. već bili registrirani sukladno Uredbi (EZ) br. 509/2006, a koji inače ne bi bili obuhvaćeni područjem primjene ove Uredbe, uvjeti uporabe utvrđeni Uredbom (EZ) br. 509/2006 i dalje se primjenjuju za vrijeme prijelaznog razdoblja.
- (42) Trebalo bi uvesti postupak registracije naziva koji su registrirani bez rezervacije naziva u skladu s Uredbom (EZ) br. 509/2006, koji omogućuje njihovu registraciju uz rezervaciju naziva.
- (43) Trebalo bi također predvidjeti prijelazne mjere primjenljive na zahtjeve za registraciju koje Komisija zaprimi prije 3. siječnja 2013.
- (44) Trebalo bi uvesti drugi stupanj sustava kvalitete, utemeljen na izrazima kvalitete koji osiguravaju dodanu vrijednost, koji mogu biti predmetom informiranja na unutarnjem tržištu i koji se trebaju primjenjivati dobrovoljno. Ti neobvezni izrazi kvalitete trebali bi se odnositi na posebne horizontalne karakteristike, u pogledu jedne ili više kategorija proizvoda, poljoprivrednih metoda ili svojstava proizvodnje koji se primjenjuju u posebnim područjima. Neobvezni izraz kvalitete 'planinski proizvod' do sada ispunjava uvjete i dodaje vrijednost proizvodu na tržištu. Da bi se olakšala primjena Direktive 2000/13/EZ u slučajevima kada označavanje prehrambenih proizvoda može dovesti do zabune među potrošačima u vezi s neobveznim izrazima kvalitete, posebno uključujući 'planinski proizvod', Komisija može donijeti smjernice.

⁽¹⁾ SL L 299, 8.11.2008., str. 25.

- (45) Kako bi se proizvođačima u planinskim područjima osiguralo učinkovito sredstvo za uspješnije stavljanje na tržište njihovih proizvoda i smanjio stvarni rizik od stvaranja zabune među potrošačima u vezi s planinskim podrijetlom proizvoda na tržištu, trebalo bi donijeti odredbe za definiranje neobveznog izraza kvalitete za planinske proizvode na razini Unije. Definicija planinskog područja trebala bi se zasnivati na općim kriterijima razvrstavanja koji se koriste za identifikaciju planinskog područja u Uredbi Vijeća (EZ) br. 1257/1999 od 17. svibnja 1999. o potpori Europskog fonda za smjernice i jamstva u poljoprivredi (EFSJP) ruralnom razvoju ⁽¹⁾.
- (46) Dodana vrijednost oznaka zemljopisnog podrijetla i zajamčeno tradicionalnih specijaliteta temelji se na povjerenju potrošača. Ona je uvjerljiva samo ako je prate učinkovita provjera i nadzor. Ovi sustavi kvalitete trebali bi podlijegati sustavu monitoringa u okviru službenih kontrola u skladu s načelima iz Uredbe (EZ) br. 882/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o službenim kontrolama koje se provode radi provjere poštivanja propisa o hrani i hrani za životinje te propisa o zdravlju i dobrobiti životinja ⁽²⁾, te bi trebali uključivati sustav kontrola u svim fazama proizvodnje, prerade i distribucije. Radi pružanja pomoći državama članicama u pogledu bolje primjene odredbi Uredbe (EZ) br. 882/2004 za kontrole oznaka zemljopisnog podrijetla i zajamčeno tradicionalnih specijaliteta, trebalo bi spomenuti upućivanje na najrelevantnije članke u ovoj Uredbi.
- (47) Radi pružanja jamstva potrošaču u vezi s određenim karakteristikama oznaka zemljopisnog podrijetla i zajamčeno tradicionalnih specijaliteta, gospodarski subjekti trebali bi biti podvrgnuti sustavu provjere sukladnosti sa specifikacijom proizvoda.
- (48) Da bi se osigurala njihova nepristranost i učinkovitost, nadležna tijela trebala bi ispunjavati niz operativnih kriterija. Trebalo bi predvidjeti odredbe o prijenosu nekih ovlasti vezano uz provođenje određenih zadaća kontrole na kontrolna tijela.
- (49) Europske norme (norme EN) koje je razvio Europski odbor za normizaciju (CEN) i međunarodne norme koje je razvila Međunarodna organizacija za normizaciju (ISO) trebale bi se koristiti za akreditaciju kontrolnih tijela te bi ih trebala koristiti sama ta tijela pri njihovom djelovanju. Akreditacija tih tijela trebala bi se obavljati u skladu s Uredbom (EZ) br. 765/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. srpnja 2008. o utvrđivanju zahtjeva za akreditaciju i za nadzor tržišta u odnosu na stavljanje proizvoda na tržište ⁽³⁾.
- (50) Podatke o aktivnostima kontrole nad oznakama zemljopisnog podrijetla i zajamčeno tradicionalnim specijalitetima trebalo bi uključiti u višegodišnje nacionalne planove kontrola i godišnje izvješće koje pripremaju države članice u skladu s Uredbom (EZ) br. 882/2004.
- (51) Države članice trebale bi biti ovlaštene zaračunavati naknadu radi pokrivanja nastalih troškova.
- (52) Postojeća pravila vezano uz daljnju uporabu generičkih naziva trebalo bi pojasniti tako da generički nazivi koji su slični ili tvore dio naziva ili pojma koji je zaštićen ili rezerviran sačuvaju svoj generički status.
- (53) Datum za uspostavljanje senioriteta žiga i oznake izvornosti ili oznake zemljopisnog podrijetla trebao bi biti datum podnošenja zahtjeva za registraciju žiga u Uniji ili državi članici i datum podnošenja zahtjeva za zaštitu oznake izvornosti ili oznake zemljopisnog podrijetla Komisiji.
- (54) Odredbe koje se odnose na odbijanje ili istodobno postojanje oznake izvornosti ili oznake zemljopisnog podrijetla na temelju sukoba s ranijim žigom i dalje bi se trebale primjenjivati.
- (55) Kriteriji na temelju kojih bi kasnije žigove trebalo odbiti ili, ako su registrirani, proglasiti ništavim na temelju toga što su u sukobu s ranijom oznakom izvornosti ili oznakom zemljopisnog podrijetla trebali bi odgovarati utvrđenom opsegu zaštite oznake izvornosti ili oznake zemljopisnog podrijetla.
- (56) Odredbe sustava koji utvrđuju prava intelektualnog vlasništva, posebno onih koji su utvrđeni sustavom kvalitete za oznake izvornosti ili oznake zemljopisnog podrijetla ili onih utvrđenih na temelju prava o žigu, ne bi trebale biti pod utjecajem rezervacije naziva i utvrđivanja navoda i znakova u skladu sa sustavom kvalitete za zajamčeno tradicionalne specijalitete i za neobvezne izraze kvalitete.
- (57) Ulogu skupina trebalo bi pojasniti i priznati. Skupine imaju ključnu ulogu u postupku podnošenja zahtjeva za registraciju naziva oznaka izvornosti i oznaka zemljopisnog podrijetla te zajamčeno tradicionalnih specijaliteta, te pri izmjeni specifikacija ili zahtjevima za poništenje. Skupina također može razviti aktivnosti vezane uz nadzor provedbe zaštite registriranih naziva, sukladnost proizvodnje sa specifikacijom proizvoda, informiranje i promidžbu registriranog naziva te općenito svaku aktivnost koja je usmjerena na poboljšanje vrijednosti registriranih naziva i učinkovitosti sustava kvalitete. Osim toga, trebala bi nadzirati položaj proizvoda na tržištu. Svejedno, te aktivnosti ne bi trebale omogućiti niti dovesti do protutržišnog ponašanja koje nije u skladu s člancima 101. i 102. Ugovora.

⁽¹⁾ SL L 160, 26.6.1999., str. 80.

⁽²⁾ SL L 165, 30.6.2004., str. 1.

⁽³⁾ SL L 218, 13.8.2008., str. 30.

- (58) Da bi se osiguralo da registrirani nazivi oznaka izvornosti i oznaka zemljopisnog podrijetla i zajamčeno tradicionalnih specijaliteta ispunjavaju uvjete propisane ovom Uredbom, zahtjeve bi trebala ispitati nacionalna tijela dotične države članice, poštujući minimalne zajedničke odredbe koje uključuju nacionalni postupak prigovora. Komisija bi potom trebala pomno pregledati zahtjeve kako bi se osiguralo da nema očitih grešaka i da se poštuje pravo Unije i interesi dionika izvan države članice podnošenja zahtjeva.
- (59) Nazive koji su vezani uz proizvode koji potječu iz trećih zemalja i udovoljavaju uvjetima utvrđenim u ovoj Uredbi trebalo bi biti moguće registrirati kao oznake izvornosti, oznake zemljopisnog podrijetla i zajamčeno tradicionalne specijalitete.
- (60) Znakovi, navodi i kratice koji označuju sudjelovanje u sustavu kvalitete te s njima povezana prava koja se odnose na Uniju trebali bi biti zaštićeni u Uniji i trećim zemljama s ciljem osiguranja da se koriste na izvornim proizvodima i da se potrošači ne dovode u zabludu vezano uz kvalitetu proizvoda. Pored toga, kako bi zaštitna bila učinkovita, Komisija bi trebala imati pristup razumnim proračunskim sredstvima na centraliziranoj osnovi unutar okvira Uredbe Vijeća (EZ) br. 1698/2005 od 20. rujna 2005. o potporama ruralnom razvoju Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR) ⁽¹⁾ i u skladu s člankom 5. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1290/2005 od 21. lipnja 2005. o financiranju zajedničke poljoprivredne politike ⁽²⁾.
- (61) Postupak registracije za zaštićene oznake izvornosti, zaštićene oznake zemljopisnog podrijetla i zajamčeno tradicionalne specijalitete, uključujući kontrolu i rok za podnošenje prigovora, trebalo bi skratiti i poboljšati, posebno u pogledu donošenja odluka. Komisija bi, u određenim okolnostima u suradnji s državama članicama, trebala biti nadležna za odlučivanje o registraciji. Trebalo bi utvrditi postupke koji omogućuju izmjenu specifikacije proizvoda nakon registracije i poništenja registriranih naziva, posebno ako proizvod više ne udovoljava odgovarajućoj specifikaciji proizvoda ili ako se naziv više ne koristi na tržištu.
- (62) Kako bi se omogućilo prekogranično podnošenje zahtjeva za zajedničku registraciju oznaka izvornosti, oznaka zemljopisnog podrijetla ili zajamčeno tradicionalnih specijaliteta, trebalo bi donijeti odredbe za odgovarajuće postupke.
- (63) Da bi se dopunili ili izmijenili određeni elementi ove Uredbe koji nisu ključni, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. Ugovora u pogledu dopune popisa proizvoda navedenih u Prilogu I. ovoj Uredbi; uspostave ograničenja i odstupanja u pogledu podrijetla hrane za životinje u slučaju oznake izvornosti; uspostave ograničenja i odstupanja u pogledu klanja živih životinja ili u pogledu podrijetla sirovina; utvrđivanja pravila koja ograničavaju informacije sadržane u specifikaciji proizvoda; utvrđivanja znakova Unije; određivanja dodatnih prijelaznih pravila za zaštitu prava i legitimnih interesa predmetnih proizvođača i dionika; određivanja daljnjih pojedinosti o kriterijima prihvatljivosti za nazive zajamčeno tradicionalnih specijaliteta; utvrđivanja detaljnih pravila s obzirom na kriterije za neobvezne izraze kvalitete; rezervacije dodatnog neobveznog izraza kvalitete, utvrđivanja uvjeta za njegovu uporabu i izmjenu tih uvjeta; utvrđivanja odstupanja od uporabe pojma 'planinski proizvod' i utvrđivanja metode proizvodnje te drugih kriterija važnih za primjenu tog neobveznog izraza kvalitete, posebno utvrđivanja uvjeta pod kojima sirovine ili hrana za životinje smiju dolaziti izvan planinskih područja; utvrđivanja dodatnih pravila za određivanje generičkog statusa naziva u Uniji; utvrđivanja pravila za određivanje uporabe naziva biljne sorte ili životinjske pasmine; određivanja pravila za provedbu nacionalnog postupka povodom prigovora za zajedničke zahtjeve koji se odnose na više od jednog nacionalnog područja; te za nadopunu pravila postupka za podnošenje zahtjeva, postupka povodom prigovora, postupka podnošenja zahtjeva za izmjenu i postupka poništenja općenito. Posebno je važno da Komisija tijekom svojeg pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja, uključujući i ona na razini stručnjaka. Prilikom pripreme i izrade delegiranih akata, Komisija bi trebala osigurati da se relevantni dokumenti Europskom parlamentu i Vijeću šalju istodobno, na vrijeme i na odgovarajući način.
- (64) Radi osiguranja jedinstvenih uvjeta za provedbu ove Uredbe, provedbene ovlasti trebalo bi dodijeliti Komisiji vezano uz utvrđivanje pravila o obliku specifikacije proizvoda; utvrđivanje detaljnih pravila o obliku i sadržaju registra zaštićenih oznaka izvornosti i zaštićenih oznaka zemljopisnog podrijetla; određivanje tehničkih karakteristika znakova Unije i oznaka kao i pravila za njihovu uporabu na proizvodima, uključujući odgovarajuće jezične inačice koje se koriste; odobravanje i produljivanje prijelaznih razdoblja za privremena odstupanja vezana uz uporabu zaštićenih oznaka izvornosti i zaštićenih oznaka zemljopisnog podrijetla; utvrđivanje detaljnih pravila o obliku i sadržaju registra zajamčeno tradicionalnih specijaliteta; utvrđivanje pravila za zaštitu zajamčeno tradicionalnih specijaliteta, utvrđivanje svih mjera vezanih uz oblike, postupke i druge tehničke detalje za primjenu glave IV.; utvrđivanje pravila za uporabu neobveznih izraza kvalitete; utvrđivanje pravila za ujednačenu zaštitu oznaka, kratica i znakova vezanih uz sustave kvalitete; utvrđivanje detaljnih pravila za postupak, oblik i podnošenje zahtjeva za registraciju i prigovora; odbijanje zahtjeva; odlučivanje o registraciji naziva ako nije postignut sporazum; utvrđivanje detaljnih pravila za postupak, oblik i podnošenje zahtjeva za izmjenu; poništenje registracije zaštićene oznake izvornosti, zaštićene oznake zemljopisnog podrijetla ili zajamčeno tradicionalnog specijaliteta; te utvrđivanje detaljnih pravila o postupcima i obliku postupka poništenja te podnošenju zahtjeva za

⁽¹⁾ SL L 277, 21.10.2005., str. 1.

⁽²⁾ SL L 209, 11.8.2005., str. 1.

poništenje. Te bi se ovlasti trebale izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije ⁽¹⁾.

- (65) U pogledu uspostave i održavanja registara zaštićenih oznaka izvornosti, zaštićenih oznaka zemljopisnog podrijetla i zajamčeno tradicionalnih specijaliteta, priznatih u okviru ovog sustava; određivanja načina objave naziva i adrese certifikacijskih tijela za proizvode; te registracije naziva ako nije podnesen prigovor ili prihvatljiva obrazložena izjava o prigovoru ili, u slučaju da je podnesena, ako je postignut sporazum, Komisija bi trebala biti ovlaštena za donošenje provedbenih akata bez primjene Uredbe (EU) br. 182/2011,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

GLAVA I.

OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Ciljevi

1. Cilj ove Uredbe je pružanje pomoći proizvođačima poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda prilikom informiranja kupaca i potrošača o karakteristikama proizvoda i svojstvima proizvodnje tih proizvoda, čime osiguravaju:

- (a) pošteno tržišno natjecanje za poljoprivrednike i proizvođače poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda koji imaju karakteristike i svojstva dodane vrijednosti;
- (b) dostupnost pouzdanih informacija potrošačima vezanih uz takve proizvode;
- (c) poštovanje prava intelektualnog vlasništva; te
- (d) cjelovitost unutarnjeg tržišta.

Mjere utvrđene u ovoj Uredbi namijenjene su pružanju podrške poljoprivrednim i proizvodnim djelatnostima i poljoprivrednim sustavima koji se povezuju s visoko kvalitetnim proizvodima, čime doprinose ostvarivanju ciljeva politike ruralnog razvoja.

2. Ovom Uredbom uspostavljaju se sustavi kvalitete koji služe kao temelj za označivanje te, prema potrebi, zaštitu naziva i izraza koji posebno navode ili opisuju poljoprivredne proizvode s:

- (a) karakteristikama dodane vrijednosti; ili
- (b) svojstvima dodane vrijednosti koja su posljedica poljoprivrednih metoda ili metoda prerade koje se koriste prilikom njihove proizvodnje, ili mjesta njihove proizvodnje ili stavljanja na tržište.

Članak 2.

Područje primjene

1. Ova Uredba obuhvaća poljoprivredne proizvode namijenjene prehrani ljudi, koji su navedeni u Prilogu I. Ugovoru, te druge poljoprivredne i prehrambene proizvode navedene u Prilogu I. ovoj Uredbi.

Radi uvažavanja međunarodnih obveza ili novih proizvodnih metoda ili materijala, Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 56., kojima se dopunjuje popis proizvoda naveden u Prilogu I. ovoj Uredbi. Ti su proizvodi usko povezani s poljoprivrednim proizvodima ili ruralnim gospodarstvom.

2. Ova Uredba se ne primjenjuje na jaka alkoholna pića, aromatizirana vina i proizvode od vinove loze, kako su navedeni u Prilogu XI.b Uredbi br. 1234/2007, s izuzetkom vinskog octa.

3. Ova se Uredba primjenjuje ne dovodeći u pitanje druge posebne odredbe Unije vezane uz stavljanje proizvoda na tržište te posebno uz jedinstvenu zajedničku organizaciju tržišta i označivanje hrane.

4. Na sustave kvalitete uspostavljene ovom Uredbom ne primjenjuje se Direktiva 98/34/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. lipnja 1998. o utvrđivanju postupka pružanja informacija u području tehničkih standarda i propisa te pravila o uslugama informacijskog društva ⁽²⁾.

⁽¹⁾ SL L 55, 28.2.2011., str. 13.

⁽²⁾ SL L 204, 21.7.1998., str. 37.

Članak 3.**Definicije**

Za potrebe ove Uredbe primjenjuju se sljedeće definicije:

1. ‚sustavi kvalitete‘ znači sustavi uspostavljeni u glavama II., III. i IV.;
2. ‚skupina‘ znači svako udruženje, bez obzira na njihov pravni oblik, sastavljeno uglavnom od proizvođača ili prerađivača istog proizvoda;
3. ‚tradicionalan‘ znači dokazana upotreba na domaćem tržištu kroz razdoblje koje omogućava prijenos s generacije na generaciju; to razdoblje mora trajati najmanje 30 godina;
4. ‚označivanje‘ znači svaka riječ, pojedinost, žig, robna marka, slikovni prikaz ili znak koji se odnosi na prehrambeni proizvod i koji se nalazi na bilo kojem pakiranju, dokumentaciji, obavijesti, etiketi, obruču ili privjesnici, koji prate ili se odnose na takav prehrambeni proizvod;
5. ‚posebna svojstva‘ u vezi s proizvodom znači karakteristična svojstva proizvodnje po kojima se proizvod jasno razlikuje od ostalih sličnih proizvoda iste kategorije;
6. ‚generički nazivi‘ znači nazivi proizvoda koji su, unatoč povezanosti s mjestom, regijom ili državom u kojoj je proizvod prvobitno proizveden ili stavljen na tržište, postali uobičajenim nazivom nekog proizvoda u Uniji;
7. ‚faza proizvodnje‘ znači proizvodnja, prerada ili izrada;
8. ‚prerađeni proizvodi‘ znači prehrambeni proizvodi koji nastaju preradom neprerađenih proizvoda. Prerađeni proizvodi mogu sadržavati sastojke koji su potrebni za njihovu proizvodnju ili da bi im dali posebne karakteristike.

GLAVA II.

ZAŠTIĆENE OZNAKE IZVORNOSTI I ZAŠTIĆENE OZNAKE ZEMLJOPISNOG PODRIJETLA**Članak 4.****Cilj**

Sustav zaštićenih oznaka izvornosti i zaštićenih oznaka zemljopisnog podrijetla uspostavlja se za pružanje pomoći proizvođačima proizvoda vezanih sa zemljopisnim područjem tako da:

- (a) osigurava ostvarivanje pravednog povrata za kvalitetu njihovih proizvoda,
- (b) osigurava ujednačenu zaštitu naziva kao prava intelektualnog vlasništva na području Unije,
- (c) osigurava potrošačima jasne informacije o svojstvima dodane vrijednosti proizvoda.

Članak 5.**Zahtjevi za oznake izvornosti i oznake zemljopisnog podrijetla**

1. Za potrebe ove Uredbe ‚oznaka izvornosti‘ znači naziv kojim se označava proizvod:
 - (a) koji potječe iz određenog mjesta, regije ili, u iznimnim slučajevima, države;
 - (b) čija kvaliteta ili karakteristike u bitnom ili isključivo nastaju pod utjecajem posebnih prirodnih i ljudskih čimbenika određene zemljopisne sredine; i
 - (c) čije se sve faze proizvodnje odvijaju u određenom zemljopisnom području.
2. Za potrebe ove Uredbe ‚oznaka zemljopisnog podrijetla‘ znači naziv kojim se označava proizvod:
 - (a) koji potječe iz određenog mjesta, regije ili države;
 - (b) čija se kvaliteta, ugled ili druga karakteristika pripisuju njegovom zemljopisnom podrijetlu; i
 - (c) čija se najmanje jedna faza proizvodnje odvija u određenom zemljopisnom području.
3. Neovisno o stavku 1., određeni se nazivi smatraju oznakama izvornosti iako sirovine za dotične proizvode dolaze iz zemljopisnog područja koje je veće ili različito od definiranog zemljopisnog područja, pod uvjetom:
 - (a) da je područje proizvodnje sirovina definirano;
 - (b) da postoje posebni uvjeti za proizvodnju sirovina;

- (c) da postoje sustavi kontrole koji osiguravaju ispunjavanje uvjeta iz točke (b); i
 - (d) da su dotične oznake izvornosti bile priznate kao oznake izvornosti u zemlji podrijetla prije 1. svibnja 2004. godine.
- Samo žive životinje, meso i mlijeko mogu se smatrati sirovinama u smislu ovog stavka.

4. Kako bi se uzela u obzir posebna svojstva proizvodnje proizvoda životinjskog podrijetla, u skladu s člankom 56. Komisija se ovlašćuje za donošenje delegiranih akata s obzirom na ograničenja i odstupanja u pogledu podrijetla hrane za životinje u slučaju oznake izvornosti.

Osim toga, kako bi se uzela u obzir posebna svojstva određenih proizvoda ili područja, u skladu s člankom 56. Komisija se ovlašćuje za donošenje delegiranih akata s obzirom na ograničenja i odstupanja u vezi s klanjem živih životinja ili u vezi s podrijetlom sirovina.

Ta ograničenja i odstupanja, na temelju objektivnih kriterija, uzimaju u obzir kvalitetu ili upotrebu i priznato znanje i iskustvo ili prirodne čimbenike.

Članak 6.

Generička obilježja, sukobi s nazivima biljnih sorti i životinjskih pasmina, homonimima i žigovima

1. Generički nazivi ne registriraju se kao zaštićene oznake izvornosti ili zaštićene oznake zemljopisnog podrijetla.
2. Naziv se ne može registrirati kao oznaka izvornosti ili oznaka zemljopisnog podrijetla kada je u sukobu s nazivom biljne sorte ili životinjske pasmine te bi potrošača mogao dovesti u zabludu o pravom podrijetlu proizvoda.
3. Naziv čija se registracija predlaže koji je u potpunosti ili djelomično homonim s nazivom već upisanim u registar iz članka 11. ne može se registrirati, osim ako ima dovoljno razlike u praksi između uvjeta lokalne i tradicionalne uporabe i prezentacije naknadno registriranog homonima i naziva već upisanog u registar, uvažavajući potrebu da se jednako postupaju prema dotičnim proizvođačima te da se potrošači ne dovode u zabludu.

Naziv koji je homonim i koji potrošača dovodi u zabludu da proizvodi dolaze iz nekog drugog područja ne registrira se, čak i ako je takav naziv točan u odnosu na stvarno područje, regiju ili mjesto podrijetla tih proizvoda.

4. Naziv koji se predlaže za registraciju kao oznaka izvornosti ili oznaka zemljopisnog podrijetla ne registrira se ako bi takva registracija naziva predloženog kao oznaka izvornosti ili oznaka zemljopisnog podrijetla zbog ugleda, priznatosti i duljine uporabe žiga mogla dovesti potrošača u zabludu o pravom identitetu proizvoda.

Članak 7.

Specifikacija proizvoda

1. Zaštićena oznaka izvornosti ili zaštićena oznaka zemljopisnog podrijetla mora biti u skladu sa specifikacijom koja uključuje najmanje:
 - (a) naziv koji se zaštićuje kao oznaka izvornosti ili oznaka zemljopisnog podrijetla, kako se koristi u trgovini ili svakodnevnom govoru, te samo na jezicima koji se koriste ili su se kroz povijest koristili za opis određenog proizvoda u određenom zemljopisnom području;
 - (b) opis proizvoda uključujući, ako je primjereno, sirovine te glavne fizikalne, kemijske, mikrobiološke i senzorske karakteristike proizvoda;
 - (c) definiciju zemljopisnog područja, ograničenog u pogledu veze iz točke (f) podtočke i. ili ii. ovog stavka, te ako je prikladno detalje koji pokazuju sukladnost sa zahtjevima iz članka 5. stavka 3.;
 - (d) dokaz da proizvod potječe iz određenog zemljopisnog područja iz članka 5. stavka 1. ili 2.;
 - (e) opis metode dobivanja proizvoda i, ako je primjereno, autentičnih i nepromjenljivih lokalnih metoda kao i podatke o pakiranju ako skupina koja podnosi zahtjev tako odredi i navede dovoljne razloge, specifične za proizvod, zbog kojih se pakiranje mora obaviti na određenom zemljopisnom području kako bi se sačuvala kvaliteta ili osigurala izvornost ili kontrola, uvažavajući pravo Unije, posebno ono o slobodnom kretanju robe i slobodnom pružanju usluga;
 - (f) detalje koji uspostavljaju sljedeće:
 - i. vezu između kvalitete ili karakteristika proizvoda i zemljopisnog okruženja iz članka 5. stavka 1.; ili
 - ii. prema potrebi, vezu između specifične kvalitete, ugleda ili neke druge karakteristike proizvoda i zemljopisnog podrijetla iz članka 5. stavka 2.;
 - (g) naziv i adresu nadležnih tijela ili, ako je dostupno, naziv i adresu tijela koja provjeravaju sukladnost s odredbama specifikacije proizvoda u skladu s člankom 37. i njihove specifične zadaće;
 - (h) bilo koja specifična pravila označavanja dotičnog proizvoda.

2. Radi osiguranja da specifikacije proizvoda pružaju bitne i sažete informacije, Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 56. kojima se utvrđuju pravila koja ograničavaju informacije sadržane u specifikaciji iz stavka 1. ovog članka, kada je takvo ograničenje nužno za izbjegavanje podnošenje pretjerano opširnih zahtjeva za registraciju.

Komisija može donijeti provedbene akte kojima se utvrđuju pravila o obliku specifikacije. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 57. stavka 2.

Članak 8.

Sadržaj zahtjeva za registraciju

1. Zahtjev za registraciju oznake izvornosti ili oznake zemljopisnog podrijetla u skladu s člankom 49. stavkom 2. ili 5. sadrži najmanje:

- (a) naziv i adresu skupine koja podnosi zahtjev i nadležnih tijela ili, ako je dostupno, tijela koja provjeravaju sukladnost s odredbama specifikacije proizvoda;
- (b) specifikaciju proizvoda iz članka 7.;
- (c) jedinstveni dokument koji sadrži sljedeće:
 - i. glavne točke specifikacije proizvoda: naziv, opis proizvoda, uključujući, gdje je to primjereno, specifična pravila koja se odnose na pakiranje i označivanje, te sažetu definiciju zemljopisnog područja;
 - ii. opis povezanosti između proizvoda i zemljopisnog okruženja ili zemljopisnog podrijetla iz članka 5. stavka 1. ili 2., uključujući, ovisno o slučaju, specifične elemente opisa proizvoda ili metode proizvodnje koji opravdavaju ovu povezanost.

Zahtjev iz članka 49. stavka 5. pored navedenog uključuje dokaz da je naziv proizvoda zaštićen u zemlji podrijetla.

2. Dokumentacija zahtjeva iz članka 49. stavka 4. obuhvaća:

- (a) naziv i adresu skupine koja je podnositelj zahtjeva;
- (b) jedinstveni dokument iz stavka 1. točke (c) ovog članka;
- (c) izjavu države članice da smatra da zahtjev koji je podnijela skupina i za koji se može donijeti pozitivna odluka udovoljava uvjetima ove Uredbe i odredbama koje su donesene u skladu s njom;
- (d) upućivanje na objavu specifikacije proizvoda.

Članak 9.

Prijelazna nacionalna zaštita

Država članica može, samo na prijelaznoj osnovi, na nacionalnoj razini odobriti zaštitu naziva u skladu s ovom Uredbom, s učinkom od datuma podnošenja zahtjeva Komisiji.

Takva nacionalna zaštita prestaje na dan donošenja odluke o registraciji u skladu s ovom Uredbom ili na dan povlačenja zahtjeva.

Ako naziv nije registriran u skladu s ovom Uredbom, za posljedice takve nacionalne zaštite odgovorna je isključivo ona država članica na koju se to odnosi.

Mjere koje poduzimaju države članice u skladu s prvim stavkom imaju učinke samo na nacionalnoj razini, a nemaju nikakvog učinka na trgovinu unutar Zajednice niti na međunarodnu trgovinu.

Članak 10.

Razlozi za prigovor

1. Obrazložena izjava o prigovoru iz članka 51. stavka 2. prihvaća se samo ako je Komisija zaprimi unutar roka utvrđenog u tom stavku i ako:

- (a) dokazuje da nisu ispunjeni uvjeti iz članka 5. i članka 7. stavka 1.;
- (b) dokazuje da bi registriranje predloženog naziva bilo u suprotnosti s člankom 6. stavkom 2., 3. ili 4.;
- (c) dokazuje da bi registriranje predloženog naziva ugrozilo opstojnost posve ili djelomično identičnog naziva ili žiga, ili opstojnost proizvoda koji su već zakonito na tržištu najmanje tijekom pet godina prije datuma objave iz članka 50. stavka 2. točke (a);
- (d) sadrži podatke iz kojih se može zaključiti da je naziv za koji je zatražena registracija generički naziv.

2. Razlozi podnošenja prigovora ocjenjuju se u odnosu na područje Unije.

Članak 11.**Registar zaštićenih oznaka izvornosti i zaštićenih oznaka zemljopisnog podrijetla**

1. Komisija donosi provedbene akte, bez primjene postupka iz članka 57. stavka 2., kojima uspostavlja i održava ažurirani javno dostupan registar zaštićenih oznaka izvornosti i zaštićenih oznaka zemljopisnog podrijetla, koji su priznati prema ovom sustavu.
2. Oznake zemljopisnog podrijetla koje se odnose na proizvode iz trećih zemalja koji su zaštićeni u Uniji na temelju međunarodnog sporazuma čija je ugovorna stranka Unija, mogu se upisati u registar. Nazivi se upisuju u registar kao zaštićene oznake zemljopisnog podrijetla, osim ako su posebno označeni u spomenutom sporazumu kao zaštićene oznake izvornosti prema ovoj Uredbi.
3. Komisija može donijeti provedbene akte kojima se utvrđuju detaljna pravila o obliku i sadržaju registra. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 57. stavka 2.
4. Komisija objavljuje i redovito ažurira popis međunarodnih sporazuma iz stavka 2. kao i popis oznaka zemljopisnog podrijetla zaštićenih na temelju tih sporazuma.

Članak 12.**Nazivi, znakovi i oznake**

1. Zaštićene oznake izvornosti i zaštićene oznake zemljopisnog podrijetla može koristiti svaki gospodarski subjekt koji stavlja na tržište proizvod proizveden u skladu s odgovarajućom specifikacijom.
2. Utvrđuju se znakovi Unije kako bi informirali javnost o zaštićenim oznakama izvornosti i zaštićenim oznakama zemljopisnog podrijetla.
3. U slučaju proizvoda podrijetlom iz Unije koji su stavljeni na tržište pod zaštićenom oznakom izvornosti ili zaštićenom oznakom zemljopisnog podrijetla registriranom u skladu s postupcima utvrđenim ovom Uredbom, na etiketi se moraju nalaziti s njima povezani znakovi Unije. Pored toga, registrirani naziv proizvoda se treba nalaziti u istom vidnom polju. Oznake 'zaštićena oznaka izvornosti' ili 'zaštićena oznaka zemljopisnog podrijetla' ili s njima povezane kratice 'ZOI' ili 'ZOZP' mogu se staviti na etiketu.
4. Pored toga, sljedeće se može također nalaziti na etiketi: prikaz zemljopisnog područja podrijetla, kako je navedeno u članku 5., te tekst, grafički prikazi ili znakovi koji se odnose na državu članicu i/ili regiju u kojoj je to zemljopisno područje podrijetla smješteno.
5. Ne dovodeći u pitanje Direktivu 2001/13/EZ, zajednički zemljopisni žigovi iz članka 15. Direktive 2008/95/EZ mogu se koristiti na etiketama, zajedno sa zaštićenom oznakom izvornosti ili oznakom zemljopisnog podrijetla.
6. U slučaju proizvoda koji potječu iz trećih zemalja i stavljeni su na tržište pod nazivom upisanim u registar, oznake iz stavka 3. ili s njima povezani znakovi Unije mogu se nalaziti na etiketi.
7. Radi osiguranja odgovarajuće informiranosti potrošača, Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 56. kojima se utvrđuju znakovi Unije.

Komisija može donijeti provedbene akte kojima se određuju tehničke karakteristike znakova Unije i oznaka kao i pravila za njihovo korištenje na proizvodima koji se stavljaju na tržište kao zaštićena oznaka izvornosti ili zaštićena oznaka zemljopisnog podrijetla, uključujući pravila za odgovarajuće jezične inačice koje će se koristiti. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 57. stavka 2.

Članak 13.**Zaštita**

1. Registrirani nazivi zaštićeni su od:
 - (a) bilo kakvog izravnog ili neizravnog komercijalnog korištenja registriranog naziva za proizvode koji nisu obuhvaćeni registracijom, ako su ti proizvodi usporedivi s proizvodima registriranim pod tim nazivom, ili ako se korištenjem tog naziva iskorištava ugled zaštićenog naziva, uključujući kad se ti proizvodi koriste kao sastojak;
 - (b) bilo kakve zloupotrebe, oponašanja ili podsjećanja, čak i ako je označeno pravo podrijetlo proizvoda ili usluga, ili ako je naziv proizvoda preveden, ili ako mu je dodan izraz poput 'stil', 'tip', 'metoda', 'kako se proizvodi u', 'imitacija' ili slično, uključujući slučajeve kada se ti proizvodi koriste kao sastojak;

(c) bilo kakve druge lažne oznake ili oznake koja dovodi u zabludu u vezi s izvorom, podrijetlom, prirodom ili bitnim osobinama proizvoda na unutarnjem ili vanjskom pakiranju, na promidžbenim materijalima ili dokumentima koji se odnose na dotični proizvod, te od pakiranja proizvoda u ambalažu koja može stvoriti pogrešnu predodžbu o njegovom podrijetlu;

(d) bilo kakve druge prakse koja može potrošača dovesti u zabludu u vezi s pravim podrijetlom proizvoda.

Kada zaštićena oznaka izvornosti ili zaštićena oznaka zemljopisnog podrijetla sadrži u sebi naziv proizvoda koji se smatra generičkim, korištenje toga generičkog naziva ne smatra se suprotnim točkama (a) ili (b) prvog podstavka.

2. Zaštićene oznake izvornosti i zaštićene oznake zemljopisnog podrijetla ne mogu postati generičke.

3. Države članice poduzimaju odgovarajuće administrativne i pravosudne korake za sprječavanje ili zaustavljanje nezakonite upotrebe zaštićenih oznaka izvornosti i zaštićenih oznaka zemljopisnog podrijetla, kako je navedeno u stavku 1., koje se proizvode ili stavljaju na tržište u toj državi članici.

Radi toga države članice određuju tijela koja su nadležna za poduzimanje tih koraka u skladu s postupcima koje određuje svaka pojedina država članica.

Ta tijela moraju ponuditi odgovarajuća jamstva objektivnosti i nepristranosti te imati na raspolaganju kvalificirano osoblje i sredstva potrebna za obavljanje svojih dužnosti.

Članak 14.

Odnos između žigova, oznaka izvornosti i oznaka zemljopisnog podrijetla

1. Kada se oznaka izvornosti ili oznaka zemljopisnog podrijetla registrira u skladu s ovom Uredbom, registracija žiga čija bi upotreba bila u suprotnosti s člankom 13. stavkom 1. i koji se odnosi na isti tip proizvoda odbija se ako je zahtjev za registraciju žiga podnesen nakon datuma podnošenja Komisiji zahtjeva za registraciju u vezi s oznakom izvornosti ili oznakom zemljopisnog podrijetla.

Žigovi koji su registrirani u suprotnosti s prvim podstavkom proglašavaju se ništavim.

Odredbe ovog stavka primjenjuju se neovisno o odredbama Direktive 2008/95/EZ.

2. Ne dovodeći u pitanje članak 6. stavak 4., žig čija je uporaba u suprotnosti s člankom 13. stavkom 1. za koji je, prije datuma podnošenja Komisiji zahtjeva za zaštitu oznake izvornosti ili oznake zemljopisnog podrijetla, u dobroj vjeri na području Unije podnesen zahtjev za registraciju ili je registriran, ili je uspostavljen uporabom ako tu mogućnost dopušta odgovarajuće zakonodavstvo, može se nastaviti koristiti i produljiti za taj proizvod neovisno o registraciji oznake izvornosti ili oznake zemljopisnog podrijetla, pod uvjetom da ne postoji nikakva osnova za njegovo proglašavanje ništavim ili za njegov opoziv u skladu s Uredbom Vijeća (EZ) br. 207/2009 od 26. veljače 2009. o žigu Zajednice⁽¹⁾ ili u skladu s Direktivom 2008/95/EC. U tim slučajevima dozvoljava se uporaba zaštićene oznake izvornosti ili zaštićene oznake zemljopisnog podrijetla te uporaba odgovarajućih žigova.

Članak 15.

Prijelazna razdoblja za uporabu zaštićenih oznaka izvornosti i zaštićenih oznaka zemljopisnog podrijetla

1. Ne dovodeći u pitanje članak 14., Komisija može donijeti provedbene akte kojima se odobrava prijelazno razdoblje od najviše pet godina kako bi se proizvodima podrijetlom iz države članice ili treće zemlje, čija se oznaka sastoji od naziva ili sadrži naziv koji je u suprotnosti s člankom 13. stavkom 1., omogućilo da koriste oznaku pod kojom su se stavljali na tržište, pod uvjetom da prihvatljiva izjava o prigovoru u skladu s člankom 49. stavkom 3. ili člankom 51. dokazuje:

(a) da bi registriranje naziva ugrozilo opstojnost posve ili djelomično identičnog naziva; ili

(b) da se takvi proizvodi zakonito stavljaju na tržište dotičnog područja pod tim nazivom najmanje pet godina prije datuma objave kako je predviđeno u članku 50. stavku 2. točki (a).

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 57. stavka 2.

2. Ne dovodeći u pitanje članak 14., Komisija može donijeti provedbene akte kojima se produžuje prijelazno razdoblje navedeno u stavku 1. ovog članka na 15 godina u opravdanim slučajevima kada se dokaže:

(a) da se oznaka iz stavka 1. ovog članka zakonito koristi na temelju trajne i poštene uporabe tijekom najmanje 25 godina prije podnošenja zahtjeva za registraciju Komisiji;

(b) da svrha korištenja oznake iz stavka 1. ovog članka ni u jednom trenutku nije bila iskorištavanje ugleda registriranog naziva te da potrošač nije bio niti mogao biti doveden u zabludu u vezi s pravim podrijetlom proizvoda.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 57. stavka 2.

⁽¹⁾ SL L 78, 24.3.2009., str. 1.

3. Prilikom uporabe oznake iz stavaka 1. i 2., navod zemlje podrijetla mora biti jasno i vidljivo označen na etiketi.
4. Da bi se prevladale privremene poteškoće s dugoročnim ciljem osiguranja da svi proizvođači u dotičnom području udovoljavaju specifikaciji, država članica može odobriti prijelazno razdoblje u trajanju do 10 godina, koje počinje od dana podnošenja zahtjeva Komisiji, pod uvjetom da su dotični gospodarski subjekti zakonito stavljali na tržište predmetne proizvode upotrebljavajući dotične nazive u neprekinutom razdoblju od najmanje pet posljednjih godina prije podnošenja zahtjeva nadležnim tijelima države članice i da su to navela u nacionalnom postupku prigovora iz članka 49. stavka 3.

Prvi podstavak primjenjuje se *mutatis mutandis* na zaštićenu oznaku izvornosti ili zaštićenu oznaku zemljopisnog podrijetla koja se odnosi na zemljopisno područje koje se nalazi u trećoj zemlji, osim u slučaju postupka prigovora.

Takva prijelazna razdoblja navode se u dokumentaciji zahtjeva iz članka 8. stavka 2.

Članak 16.

Prijelazne odredbe

1. Nazivi upisani u registar iz članka 7. stavka 6. Uredbe (EZ) br. 510/2006 automatski se upisuju u registar iz članka 11. ove Uredbe. Odgovarajuće specifikacije se smatraju specifikacijama iz članka 7. ove Uredbe. Sve specifične prijelazne odredbe povezane s ovakvim registracijama se nastavljaju primjenjivati.
2. Da bi se zaštitilo prava i legitimne interese proizvođača ili dionika, Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 56. koji se odnose na dodatna prijelazna pravila.
3. Ova se Uredba primjenjuje ne dovodeći u pitanje bilo koje pravo istovremenog postojanja koje je priznato u skladu s Uredbom (EZ) br. 510/2006 u pogledu oznaka izvornosti i oznaka zemljopisnog podrijetla s jedne strane i žigova s druge strane.

GLAVA III.

ZAJAMČENO TRADICIONALNI SPECIJALITETI

Članak 17.

Cilj

Sustav za zajamčeno tradicionalne specijalitete uspostavlja se kako bi se sačuvala tradicionalne metode proizvodnje i recepti pružajući pomoć proizvođačima tradicionalnog proizvoda prilikom stavljanja na tržište i informiranja potrošača o svojstvima dodane vrijednosti njihovih tradicionalnih recepata i proizvoda.

Članak 18.

Kriteriji

1. Naziv je prihvatljiv za registraciju kao zajamčeno tradicionalni specijalitet kada opisuje specifičan proizvod ili prehrambeni proizvod koji:
 - (a) proizlazi iz načina proizvodnje, prerade ili sastava koji odgovara tradicionalnoj praksi za taj proizvod ili prehrambeni proizvod; ili
 - (b) se proizvodi od sirovina ili sastojaka koji se tradicionalno koriste.
2. Za registraciju naziva kao zajamčeno tradicionalni specijalitet, on mora:
 - (a) biti tradicionalno korišten za označivanje specifičnog proizvoda; ili
 - (b) opisivati tradicionalna obilježja ili posebna svojstva proizvoda.
3. Ako se u postupku prigovora prema članku 51. dokaže da se naziv također koristi u drugoj državi članici ili u trećoj zemlji, kako bi se razlikovali usporedivi proizvodi ili proizvodi istog ili sličnog imena, odlukom o registraciji donesenom u skladu s člankom 52. stavkom 3. može se predvidjeti da naziv zajamčeno tradicionalnog specijaliteta bude popraćen tvrdnjom 'proizvedeno prema tradiciji', iza koje neposredno slijedi naziv države ili regije predmetnog proizvoda.
4. Naziv se ne može registrirati ako se odnosi samo na tvrdnje općenite prirode koje se upotrebljavaju za niz proizvoda, ili tvrdnje propisane posebnim zakonodavstvom Unije.
5. Radi osiguranja nesmetanog funkcioniranja sustava, Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 56. koji se odnose na daljnje pojednosti vezane uz kriterije prihvatljivosti utvrđene u ovom članku.

Članak 19.**Specifikacija proizvoda**

1. Zajamčeno tradicionalni specijalitet mora biti u skladu sa specifikacijom koja uključuje:
 - (a) naziv koji se predlaže za registraciju, u odgovarajućim jezičnim inačicama;
 - (b) opis proizvoda uključujući njegove glavne fizikalne, kemijske, mikrobiološke i senzorske karakteristike, koje dokazuju njegova posebna svojstva;
 - (c) opis metode proizvodnje koju proizvođači mora slijediti, uključujući, tamo gdje je to prikladno, prirodu i karakteristike upotrijebljenih sirovina ili sastojaka i metodu pripreme proizvoda; te
 - (d) ključne elemente koji određuju tradicionalna obilježja proizvoda.
2. Kako bi se osiguralo da specifikacije proizvoda pružaju odgovarajuće i sažete informacije, Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 56. kojima se utvrđuju pravila koja ograničavaju informacije sadržane u specifikaciji iz stavka 1. ovog članka, kada je takvo ograničenje nužno za izbjegavanje podnošenja pretjerano opsežnih zahtjeva za registraciju.

Komisija može donijeti provedbene akte kojima se utvrđuju pravila o obliku specifikacije. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 57. stavka 2.

Članak 20.**Sadržaj zahtjeva za registraciju**

1. Zahtjev za registraciju naziva kao zajamčeno tradicionalnog specijaliteta iz članka 49. stavka 2. ili 5. sadrži:
 - (a) naziv i adresu skupine koja je podnositelj zahtjeva;
 - (b) specifikaciju proizvoda navedenu u članku 19.
2. Dokumentacija zahtjeva iz članka 49. stavka 4. obuhvaća:
 - (a) elemente iz stavka 1. ovog članka; i
 - (b) izjavu države članice da smatra da zahtjev koji je podnijela skupina i za koji se može donijeti pozitivna odluka udovoljava uvjetima ove Uredbe i odredbama koje su donesene u skladu s njom.

Članak 21.**Razlozi za prigovor**

1. Obrazložena izjava o prigovoru iz članka 51. stavka 2. prihvaća se samo ako je Komisija zaprimi prije isteka roka i ako:
 - (a) navodi propisno potkrijepljene razloge zašto predložena registracija nije u skladu s uvjetima iz ove Uredbe; ili
 - (b) dokazuje da je korištenje naziva zakonito, poznato i gospodarski značajno za slične poljoprivredne ili prehrambene proizvode.
2. Kriteriji navedeni u stavku 1. točki (b) ocjenjuju se u odnosu na područje Unije.

Članak 22.**Registar zajamčeno tradicionalnih specijaliteta**

1. Komisija donosi provedbene akte, bez primjene postupka iz članka 57. stavka 2., kojima se uspostavlja i održava ažurirani javno dostupan registar zajamčeno tradicionalnih specijaliteta, priznatih prema ovom sustavu.
2. Komisija može donijeti provedbene akte kojima se utvrđuju detaljna pravila o obliku i sadržaju registra. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 57. stavka 2.

Članak 23.**Nazivi, znakovi i oznake**

1. Naziv registriran kao zajamčeno tradicionalni specijalitet može upotrebljavati svaki gospodarski subjekt koji stavlja na tržište proizvod koji je u skladu s odgovarajućom specifikacijom.
2. Utvrđuje se znak Unije kako bi informirali javnost o zajamčeno tradicionalnim specijalitetima.

3. U slučaju proizvoda podrijetlom iz Unije koji se stavljaju na tržište kao zajamčeno tradicionalni specijalitet registriran u skladu s ovom Uredbom, znak iz stavka 2., ne dovodeći u pitanje stavak 4., mora se nalaziti na etiketi. Pored toga, naziv proizvoda trebao bi se nalaziti u istom vidnom polju. Oznaka ‚zajamčeno tradicionalni specijalitet‘ ili odgovarajuća kratica ‚ZTS‘ mogu se također nalaziti na etiketi.

Kod označivanja zajamčeno tradicionalnih specijaliteta proizvedenih izvan Unije, uporaba znaka nije obvezna.

4. Radi osiguranja odgovarajuće informiranosti potrošača, Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 56. kojima se utvrđuju znakovi Unije.

Komisija može donijeti provedbene akte kojima se određuju tehničke karakteristike znaka Unije i oznaka kao i pravila njihove upotrebe na proizvodima koji nose naziv zajamčeno tradicionalnog specijaliteta, uključujući pravila u vezi s odgovarajućim jezičnim inačicama koje se koriste. Ti se provedbeni akti usvajaju u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 57. stavka 2.

Članak 24.

Ograničenje uporabe registriranih naziva

1. Registrirani nazivi zaštićeni su od svake zlouporabe, oponašanja ili podsjećanja i svakog drugog postupka koji bi mogao dovesti potrošača u zabludu.
2. Države članice osiguravaju da prodajni opisi koji se koriste na nacionalnoj razini ne dovode do zabune u odnosu na registrirane nazive.
3. Komisija može donijeti provedbene akte kojima se propisuju pravila za zaštitu zajamčeno tradicionalnih specijaliteta. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 57. stavka 2.

Članak 25.

Prijelazne odredbe

1. Nazivi registrirani u skladu s člankom 13. stavkom 2. Uredbe (EZ) br. 509/2006 automatski se upisuju u registar iz članka 22. ove Uredbe. Odgovarajuće specifikacije se smatraju specifikacijama iz članka 19. ove Uredbe. Sve posebne prijelazne odredbe povezane s tim registracijama se i dalje primjenjuju.
2. Nazivi registrirani u skladu sa zahtjevima iz članka 13. stavka 1. Uredbe (EZ) br. 509/2006, uključujući one registrirane na temelju zahtjeva iz članka 58. stavka 1. drugog podstavka ove Uredbe, mogu se nastaviti koristiti pod uvjetima utvrđenima u Uredbi (EZ) br. 509/2006 do 4. siječnja 2023., osim ako države članice primijene postupak iz članka 26. ove Uredbe.
3. Radi zaštite prava i legitimnih interesa dotičnih proizvođača ili dionika, Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 56. kojima se propisuju dodatna prijelazna pravila.

Članak 26.

Pojednostavnjeni postupak

1. Na zahtjev skupine, država članica može najkasnije do 4. siječnja 2016. Komisiji podnijeti nazive zajamčeno tradicionalnih specijaliteta koji su registrirani u skladu s člankom 13. stavkom 1. Uredbe (EZ) br. 509/2006 i u skladu su s ovom Uredbom.

Prije podnošenja naziva, država članica pokreće postupak prigovora sukladno članku 49. stavcima 3. i 4.

Ako se tijekom tog postupka utvrdi da se naziv koristi i u pogledu usporedivih proizvoda ili proizvoda koji imaju identičan ili sličan naziv, naziv se može dopuniti izrazom koji označava njegova tradicionalna ili posebna svojstva.

Skupina iz treće zemlje može podnijeti te nazive Komisiji ili izravno ili putem nadležnih tijela treće zemlje.

2. Komisija objavljuje nazive iz stavka 1. zajedno sa specifikacijama za svaki od tih naziva u *Službenom listu Europske unije*, u roku od dva mjeseca od zaprimanja.
3. Primjenjuju se članci 51. i 52.
4. Kada se postupak prigovora završi, Komisija, tamo gdje je potrebno, usklađuje upise u registar iz članka 22. Odgovarajuće specifikacije se smatraju specifikacijama iz članka 19.

GLAVA IV.

NEOBVEZNI IZRAZI KVALITETE

Članak 27.

Cilj

Uspostavlja se sustav neobveznih izraza kvalitete kako bi se proizvođačima poljoprivrednih proizvoda s karakteristikama ili svojstvima dodane vrijednosti omogućilo lakše pružanje informacija o tim karakteristikama ili svojstvima na unutarnjem tržištu.

Članak 28.

Nacionalna pravila

Države članice mogu zadržati nacionalna pravila o neobveznim izrazima kvalitete koji nisu obuhvaćeni ovom Uredbom, pod uvjetom da su ta pravila u skladu s pravom Unije.

Članak 29.

Neobvezni izrazi kvalitete

1. Neobvezni izrazi kvalitete moraju zadovoljavati sljedeće kriterije:
 - (a) izraz se odnosi na karakteristiku jedne ili više kategorija proizvoda, ili na svojstvo proizvodnje ili prerade koje se primjenjuje u određenim područjima;
 - (b) uporaba izraza dodaje vrijednost proizvodu u usporedbi s proizvodima sličnog tipa; te
 - (c) izraz ima europsku dimenziju.
2. Neobvezni izrazi kvalitete kojima se opisuju tehničke kvalitete proizvoda s ciljem provođenja obveznih tržišnih standarda i čija namjera nije informiranje potrošača o kvaliteti tih proizvoda isključuju se iz ovog sustava.
3. Neobvezni izrazi kvalitete isključuju neobvezne rezervirane izraze koji podržavaju i dopunjuju specifične tržišne standarde utvrđene na temelju sektorske kategorije ili kategorije proizvoda.
4. Radi uvažavanja posebnih svojstava određenih sektora kao i očekivanja potrošača, u skladu s člankom 56. Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte, kojima se propisuju detaljna pravila s obzirom na kriterije iz stavka 1. ovog članka.
5. Komisija može donijeti provedbene akte kojima se propisuju sve mjere u vezi s oblicima, postupcima ili drugim tehničkim detaljima potrebnim za primjenu ove glave. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 57. stavka 2.
6. Prilikom donošenja delegiranih i provedbenih akata u skladu sa stavcima 4. i 5. ovog članka, Komisija uzima u obzir sve važne međunarodne norme.

Članak 30.

Rezervacija i izmjena

1. Kako bi se uzela u obzir očekivanja potrošača, razvoj znanstvenih i tehničkih spoznaja, stanje na tržištu te razvoj tržišnih standarda i međunarodnih standarda, Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 56., kojima se rezervira dodatni neobvezni izraz kvalitete i propisuju uvjeti njegove uporabe.
2. U opravdanim slučajevima i s ciljem uvažavanja odgovarajuće uporabe dodatnog neobveznog izraza kvalitete, Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 56., kojima se utvrđuju izmjene uvjeta za uporabu iz stavka 1. ovog članka.

Članak 31.

Planinski proizvod

1. Izraz 'planinski proizvod' uvodi se kao neobvezni izraz kvalitete.

Taj izraz se koristi samo za opisivanje proizvoda namijenjenih za prehranu ljudi navedenih u Prilogu I. Ugovoru s obzirom na koje:

- (a) i sirovine i hrana za životinje na poljoprivrednom gospodarstvu dolaze pretežno iz planinskih područja;
- (b) u slučaju prerađenih proizvoda, prerada se također odvija u planinskim područjima.

2. U smislu ovog članka, planinska područja unutar Unije su ona razgraničena u skladu s člankom 18. stavkom 1. Uredbe (EZ) br. 1257/1999. Za proizvode trećih zemalja, planinska područja uključuju područja koja su treće zemlje službeno označile kao planinska ili koja ispunjavaju kriterije istovjetne onima navedenima u članku 18. stavku 1. Uredbe (EZ) br. 1257/1999.

3. U opravdanim slučajevima i s ciljem uvažavanja prirodnih ograničenja koja utječu na poljoprivrednu proizvodnju u planinskim područjima, Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 56., kojima se propisuju odstupanja od uvjeta uporabe iz stavka 1. ovog članka. Posebno, Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte kojim se propisuju uvjeti pod kojima sirovine ili hrana za životinje mogu dolaziti izvan planinskih područja, uvjete pod kojima se prerada proizvoda može odvijati izvan planinskih područja u zemljopisnom području koje treba definirati, te definiranje tog zemljopisnog područja.

4. Radi uvažavanja prirodnih ograničenja koja utječu na poljoprivrednu proizvodnju u planinskim područjima, Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 56., kojima se propisuju metode proizvodnje i drugi kriteriji važni za primjenu neobveznog izraza kvalitete određenog u stavku 1. ovog članka.

Članak 32.

Proizvod otočne poljoprivrede

Najkasnije 4. siječnja 2014. Komisija podnosi izvještaj Europskom parlamentu i Vijeću o pitanju uvođenja novog izraza 'proizvod otočne poljoprivrede'. Izraz se može koristiti samo za opis proizvoda namijenjenih za prehranu ljudi navedenih u Prilogu I. Ugovoru čije sirovine dolaze s otoka. Osim toga, kako bi se izraz primjenjivao na prerađene proizvode, prerada se također mora odvijati na otocima kada to značajno utječe na posebne karakteristike konačnog proizvoda.

Ako je potrebno, to izvješće je popraćeno odgovarajućim zakonodavnim prijedlozima kojima se rezervira neobvezni izraz kvalitete 'proizvod otočne poljoprivrede'.

Članak 33.

Ograničenja uporabe

1. Neobvezni izraz kvalitete može se koristiti samo za opis proizvoda sukladnih odgovarajućim uvjetima uporabe.
2. Komisija može donijeti provedbene akte kojima se propisuju pravila uporabe neobveznih izraza kvalitete. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 57. stavka 2.

Članak 34.

Praćenje

Države članice poduzimaju provjere koje se temelje na analizi rizika kako bi se osigurala sukladnost sa zahtjevima iz ove glave te, u slučaju kršenja, primjenjuju odgovarajuće administrativne sankcije.

GLAVA V.

ZAJEDNIČKE ODREDBE

POGLAVLJE I.

Službene kontrole zaštićenih oznaka izvornosti, zaštićenih oznaka zemljopisnog podrijetla i zajamčeno tradicionalnih specijaliteta

Članak 35.

Područje primjene

Odredbe ovog poglavlja primjenjuju se s obzirom na sustave kvalitete iz glave II. i glave III.

Članak 36.

Određivanje nadležnog tijela

1. U skladu s Uredbom (EZ) br. 882/2004, države članice određuju nadležno tijelo ili tijela odgovorna za službene kontrole koje se provode radi provjere sukladnosti s pravnim zahtjevima vezanima za sustave kvalitete utvrđene ovom Uredbom.

Postupci i zahtjevi Uredbe (EZ) br. 882/2004 primjenjuju se *mutatis mutandis* na službene kontrole koje se provode radi provjere sukladnosti s pravnim zahtjevom vezanim za sustave kvalitete za sve proizvode obuhvaćene Prilogom I. ovoj Uredbi.

2. Nadležna tijela iz stavka 1. moraju ponuditi odgovarajuća jamstva objektivnosti i nepristranosti te imati na raspolaganju kvalificirano osoblje i sredstva potrebna za obavljanje svojih funkcija.
3. Službene kontrole obuhvaćaju:
 - (a) provjeru je li proizvod sukladan odgovarajućoj specifikaciji proizvoda; te
 - (b) praćenje uporabe registriranih naziva koji opisuju proizvod stavljen na tržište, u skladu s člankom 13. za nazive registrirane prema glavi II. i u skladu s člankom 24. za nazive registrirane prema glavi III.

Članak 37.

Provjera sukladnosti sa specifikacijom proizvoda

1. S obzirom na zaštićene oznake izvornosti, zaštićene oznake zemljopisnog podrijetla i zajamčeno tradicionalne specijalitete koji označuju proizvode podrijetlom iz Unije, provjeru sukladnosti sa specifikacijom proizvoda prije stavljanja proizvoda na tržište provodi:
 - (a) jedno ili više nadležnih tijela iz članka 36. ove Uredbe; i/ili
 - (b) jedno ili više kontrolnih tijela u smislu članka 2. točke 5. Uredbe (EZ) br. 882/2004 koja djeluju kao certifikacijsko tijelo za proizvode.

Troškove takve provjere sukladnosti sa specifikacijama mogu snositi gospodarski subjekti koji podliježu tim kontrolama. Države članice također mogu doprinijeti tim troškovima.

2. S obzirom na oznake izvornosti, oznake zemljopisnog podrijetla i zajamčeno tradicionalne specijalitete koji se odnose na proizvode koji potječu iz treće zemlje, provjeru sukladnosti sa specifikacijama prije stavljanja proizvoda na tržište provodi:

- (a) jedno ili više javnih tijela koje imenuje treća zemlja; i/ili
- (b) jedno ili više certifikacijskih tijela za proizvode.

3. Države članice objavljuju nazive i adrese nadležnih i kontrolnih tijela iz stavka 1. ovog članka i redovito ih ažuriraju.

Komisija objavljuje nazive i adrese nadležnih i kontrolnih tijela iz stavka 2. ovog članka i redovito ih ažurira.

4. Komisija može donijeti provedbene akte, bez primjene postupka iz članak 57. stavka 2., kojima se određuje način objave naziva i adrese certifikacijskih tijela za proizvode iz stavaka 1. i 2. ovog članka.

Članak 38.

Nadzor nad korištenjem naziva na tržištu

Države članice obavještavaju Komisiju o nazivima i adresama nadležnih tijela iz članka 36. Komisija objavljuje nazive i adrese tih tijela.

Države članice obavljaju preglede koji se temelje na analizi rizika kako bi se osigurala sukladnost sa zahtjevima iz ove Uredbe, a u slučaju kršenja poduzimaju sve potrebne mjere.

Članak 39.

Prijenos zadaća kontrolnim tijelima od strane nadležnih tijela

1. Nadležna tijela mogu, u skladu s člankom 5. Uredbe (EZ) br. 882/2004, prenijeti određene zadaće vezane uz službene kontrole sustava kvalitete na jedno ili više kontrolnih tijela.
2. Ta kontrolna tijela moraju biti akreditirana u skladu s europskom normom EN 45011 ili Vodičem ISO/IEC 65 (Opći zahtjevi za tijela koja upravljaju sustavima certifikacije proizvoda).
3. Akreditaciju iz stavka 2. ovog članka može provesti samo:
 - (a) nacionalno akreditacijsko tijelo u Uniji u skladu s odredbama Uredbe (EZ) br. 765/2008; ili
 - (b) akreditacijsko tijelo izvan Unije koje je potpisnik višestranog sporazuma o priznavanju pod okriljem Međunarodnoga akreditacijskog foruma.

Članak 40.**Planiranje i izvješćivanje o kontrolnim aktivnostima**

1. Države članice osiguravaju da su aktivnosti za kontrolu nad obvezama iz ovog poglavlja posebno uključene u odvojen dio unutar višegodišnjih nacionalnih planova kontrola u skladu s člancima 41., 42. i 43. Uredbe (EZ) br. 882/2004.
2. Godišnja izvješća o kontroli nad obvezama utvrđenim ovom Uredbom uključuju odvojen dio koji obuhvaća informacije iz članka 44. Uredbe (EZ) br. 882/2004.

POGLAVLJE II.**Iznimke za određeno prethodno korištenje****Članak 41.****Generički nazivi**

1. Ne dovodeći u pitanje članak 13., ova Uredba ne utječe na uporabu naziva koji su generički u Uniji, čak i u slučaju da je generički naziv dio naziva koji je zaštićen prema sustavu kvalitete.
2. Kako bi se utvrdilo je li neki naziv postao generički ili nije, potrebno je voditi računa o svim važnim čimbenicima, a posebno o:
 - (a) postojećem stanju u područjima potrošnje;
 - (b) odgovarajućim nacionalnim pravnim aktima ili pravnim aktima Unije.
3. Radi potpune zaštite prava zainteresiranih strana, Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 56. kojima se propisuju dodatna pravila vezana za određivanje generičkog statusa naziva iz stavka 1. ovog članka.

Članak 42.**Biljne sorte i životinjske pasmine**

1. Ova Uredba ne sprječava stavljanje na tržište proizvoda čije označivanje uključuje naziv ili izraz zaštićen ili rezerviran prema sustavu kvalitete opisanom u glavi II., glavi III. ili glavi IV. koji sadrži ili uključuje naziv biljne sorte ili životinjske pasmine, pod uvjetom da je udovoljeno sljedećim uvjetima:
 - (a) taj proizvod se sastoji ili je dobiven iz označene sorte ili pasmine;
 - (b) potrošači nisu dovedeni u zabludu;
 - (c) korištenje naziva sorte ili pasmine predstavlja pošteno tržišno natjecanje;
 - (d) korištenje ne predstavlja iskorištavanje ugleda zaštićenog izraza; te
 - (e) za sustave kvalitete opisane u glavi II, proizvodnja i stavljanje na tržište proizvoda su se proširili izvan područja iz kojeg potječe prije datuma podnošenja zahtjeva za registraciju oznake zemljopisnog podrijetla.
2. Radi daljnjeg pojašnjenja opsega prava i sloboda gospodarskih subjekata u prehrambenom sektoru za korištenje naziva biljne sorte ili životinjske pasmine iz stavka 1. ovog članka, Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 56., koji se odnose na pravila za određivanje uporabe tih naziva.

Članak 43.**Odnos s intelektualnim vlasništvom**

Sustavi kvalitete opisani u glavama III. i IV. primjenjuju se ne dovodeći u pitanje pravila Unije ili država članica koja upravljaju intelektualnim vlasništvom te posebno ona pravila koja se odnose na oznake izvornosti, oznake zemljopisnog podrijetla i žigove, te prava dodijeljena prema tim pravilima.

POGLAVLJE III.**Oznake i znakovi sustava kvalitete te uloga proizvođača****Članak 44.****Zaštita oznaka i znakova**

1. Oznake, kratice i znakovi koji se odnose na sustave kvalitete mogu se koristiti samo u vezi s proizvodima proizvedenim sukladno pravilima sustava kvalitete na koje se primjenjuju. To se posebno odnosi na sljedeće oznake, kratice i znakove:
 - (a) ‚zaštićena oznaka izvornosti‘, ‚zaštićena oznaka zemljopisnog podrijetla‘, ‚oznaka zemljopisnog podrijetla‘, ‚ZOI‘, ‚ZOZP‘ i s njima povezani znakovi, kako je navedeno u glavi II.;

- (b) ‚zajamčeno tradicionalni specijalitet‘, ‚ZTS‘ i s njim povezani znak, kako je navedeno u glavi III.;
- (c) ‚planinski proizvod‘, kako je navedeno u glavi IV.

2. U skladu s člankom 5. Uredbe (EZ) br. 1290/2005, Europski poljoprivredni fond za ruralni razvoj (EPFRR) može, na inicijativu Komisije ili u njeno ime, na centraliziranoj osnovi financirati administrativnu potporu u vezi s razvojem, pripremnim radovima, kontrolom, administrativnom i pravnom potporom, pravnom zaštitom, naknadama za registraciju, naknadama za obnavljanje, naknadama za provjeru žiga, naknadom troškova parničnog postupka i svim drugim povezanim mjerama koje su potrebne za zaštitu uporabe oznaka, kratica i znakova u vezi sa sustavima kvalitete od zlouporabe, oponašanja, podsjećanja ili bilo kojeg drugog postupka koji bi mogao dovesti potrošače u zabludu, unutar Unije ili u trećim zemljama.

3. Komisija donosi provedbene akte kojima se propisuju pravila za ujednačenu zaštitu oznaka, kratica i znakova iz stavka 1. ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 57. stavka 2.

Članak 45.

Uloga skupina

1. Ne dovodeći u pitanje specifične odredbe o organizacijama proizvođača i međugranskim organizacijama kako je utvrđeno u Uredbi (EZ) br. 1234/2007, skupina ima pravo:

- (a) doprinositi osiguravanju da su kvaliteta, ugled i autentičnost njihovih proizvoda zajamčeni na tržištu nadziranjem uporabe naziva u trgovini te, ako je potrebno, obavješćujući nadležna tijela kako je navedeno u članku 36., ili bilo koje drugo nadležno tijelo unutar okvira članka 13. stavka 3.;
- (b) poduzeti mjere za osiguranje odgovarajuće pravne zaštite zaštićene oznake izvornosti ili zaštićene oznake zemljopisnog podrijetla i prava intelektualnog vlasništva koja su s njima izravno povezana;
- (c) razvijati informativne i promidžbene djelatnosti koje su usmjerene na informiranje potrošača o svojstvima dodane vrijednosti proizvoda;
- (d) razvijati djelatnosti radi osiguranja sukladnosti proizvoda s njegovom specifikacijom;
- (e) poduzeti mjere za poboljšanje učinkovitosti sustava, uključujući razvoj ekonomskog stručnog znanja, izradu ekonomskih analiza, širenje gospodarskih informacija o sustavu i savjetovanje proizvođača;
- (f) poduzeti mjere za poboljšanje vrijednosti proizvoda te, kada je potrebno, poduzeti korake za sprječavanje ili suzbijanje svih mjera koje su, ili bi mogle biti, kritične za narušavanje ugleda tih proizvoda.

2. Države članice mogu administrativnim sredstvima podržati osnivanje i djelovanje skupina na svojim državnim područjima. Osim toga, države članice informiraju Komisiju o nazivu i adresi skupina iz članka 3. točke 2. Komisija objavljuje te podatke.

Članak 46.

Pravo na korištenje sustava

1. Države članice osiguravaju da svaki gospodarski subjekt koji je u skladu s pravilima sustava kvalitete iz glava II. i III. ima pravo biti obuhvaćen provjerom sukladnosti utvrđenom prema članku 37.

2. Gospodarski subjekti koji pripremaju i skladište proizvod koji se stavlja na tržište kao dio sustava zajamčeno tradicionalnog specijaliteta, zaštićene oznake izvornosti ili zaštićene oznake zemljopisnog podrijetla ili koji stavljaju te proizvode na tržište također podliježu kontrolama iz poglavlja I. ove glave.

3. Države članice osiguravaju da su gospodarski subjekti koji su voljni pridržavati se pravila sustava kvalitete iz glava III. i IV. to i u mogućnosti te da se ne moraju suočavati s preprekama sudjelovanju koje su diskriminirajuće ili na drugi način nisu objektivne.

Članak 47.

Naknade

Ne dovodeći u pitanje Uredbu (EZ) br. 882/2004, a posebno odredbe iz njezinog poglavlja VI. glave II., države članice mogu zaračunati naknadu za pokrivanje troškova upravljanja sustavima kvalitete, uključujući one nastale prilikom obrade zahtjeva, izjava o prigovoru, zahtjeva za izmjene te zahtjeva za poništenje iz ove Uredbe.

POGLAVLJE IV.

Postupci podnošenja zahtjeva i registracije oznaka izvornosti, oznaka zemljopisnog podrijetla i zajamčeno tradicionalnih specijaliteta

Članak 48.

Područje primjene postupka podnošenja zahtjeva

Odredbе ovog poglavlja primjenjuju se s obzirom na sustave kvalitete iz glave II. i glave III.

Članak 49.

Zahtjev za registraciju naziva

1. Zahtjevi za registraciju naziva prema sustavima kvalitete iz članka 48. mogu podnijeti samo skupine koje rade s proizvodima čije nazive treba registrirati. U slučaju naziva 'zaštićenih oznaka izvornosti' ili 'zaštićenih oznaka zemljopisnog podrijetla' koji označava prekogranično zemljopisno područje ili u slučaju naziva 'zajamčeno tradicionalnih specijaliteta', nekoliko skupina iz različitih država članica ili trećih zemalja može podnijeti zajednički zahtjev za registraciju.

Skupinom se može smatrati pojedinačna fizička ili pravna osoba kada se dokaže da su ispunjena oba sljedeća uvjeta:

- (a) dotična osoba je jedini proizvođač koji je voljan podnijeti zahtjev;
- (b) s obzirom na zaštićene oznake izvornosti i zaštićene oznake zemljopisnog podrijetla, definirano zemljopisno područje posjeduje karakteristike koje se znatno razlikuju od onih susjednih područja ili su karakteristike proizvoda različite od onih proizvedenih u susjednim područjima.

2. Kada se zahtjev u okviru sustava iz glave II. odnosi na zemljopisno područje u državi članici ili zahtjev prema sustavu iz glave III. podnosi skupina s poslovnim nastanom u državi članici, zahtjev se upućuje nadležnim tijelima te države članice.

Država članica razmatra zahtjev na adekvatan način kako bi provjerila je li on utemeljen i ispunjava li uvjete odgovarajućeg sustava.

3. Kao dio razmatranja iz stavka 2. drugog podstavka ovog članka, država članica pokreće nacionalni postupak prigovora, osiguravajući objavu zahtjeva i određujući razuman rok u kojem svaka fizička ili pravna osoba koja ima legitimni interes i koja ima poslovni nastan ili boravište na njezinom državnom području može uložiti prigovor na zahtjev.

Država članica ispituje prihvatljivost prigovora zaprimljenih u okviru sustava iz glave II. s obzirom na kriterije iz članka 10. stavka 1., ili prihvatljivost prigovora zaprimljenih u okviru sustava iz glave III. s obzirom na kriterije iz članka 21. stavka 1.

4. Ako, nakon ocjene zaprimljenih prigovora, država članica smatra da je udovoljeno zahtjevima ove Uredbe, može donijeti pozitivnu odluku i Komisiji podnijeti dokumentaciju o zahtjevu. U tom će slučaju obavijestiti Komisiju o prihvatljivim prigovorima koje je zaprimila od fizičke ili pravne osobe koje su predmetne proizvode zakonito stavljale na tržište upotrebljavajući dotične nazive u neprekinutom razdoblju od najmanje pet godina prije datuma objave iz stavka 3.

Država članica osigurava objavu svoje pozitivne odluke i mogućnost žalbe svake fizičke ili pravne osobe koja ima legitiman interes.

Država članica osigurava objavu verzije specifikacije proizvoda na kojoj se temelji njezina pozitivna odluka, kao i elektronički pristup specifikaciji proizvoda.

U pogledu zaštićenih oznaka izvornosti i zaštićenih oznaka zemljopisnog podrijetla, država članica također osigurava odgovarajuću objavu verzije specifikacije proizvoda na osnovi koje Komisija donosi svoju odluku sukladno članku 50. stavku 2.

5. Kada se zahtjev u okviru sustava iz glave II. odnosi na zemljopisno područje u trećoj zemlji, ili kada zahtjev u okviru sustava iz glave III. priprema skupina s poslovnim nastanom u trećoj zemlji, zahtjev se podnosi Komisiji, bilo izravno ili putem nadležnih tijela dotične treće zemlje.

6. Dokumenti iz ovog članka koji se šalju Komisiji sastavljaju se na jednom od službenih jezika Unije.

7. Kako bi se olakšao postupak podnošenja zahtjeva, Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 56., kojima se propisuju pravila za provedbu nacionalnog postupka prigovora za zajedničke zahtjeve koji se odnose na više od jednog nacionalnog područja i dopunjuju pravila postupka podnošenja zahtjeva.

Komisija može donijeti provedbene akte kojima se propisuju detaljna pravila o postupcima, obliku i podnošenju zahtjeva, uključujući zahtjeve u vezi s više od jednog nacionalnog područja. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 57. stavka 2.

Članak 50.

Razmatranje od strane Komisije i objava u svrhu prigovora

1. Komisija na odgovarajući način razmatra svaki zahtjev zaprimljen sukladno članku 49., kako bi provjerila njegovu opravdanost i ispunjavanje uvjeta odgovarajućeg sustava. To razmatranje ne bi smjelo trajati dulje od šest mjeseci. Ako se to razdoblje produži, Komisija pisanim putem podnositelju zahtjeva obrazlaže razloge produženja.

Komisija, najmanje svakog mjeseca, objavljuje popis naziva za koje su joj podneseni zahtjevi za registraciju, kao i datum podnošenja zahtjeva.

2. Ako, na temelju razmatranja provedenog sukladno stavku 1. prvom podstavku, Komisija smatra da su uvjeti propisani ovom Uredbom ispunjeni, ona objavljuje u *Službenom listu Europske unije*:

- (a) za zahtjeve u okviru sustava iz glave II., jedinstveni dokument i upućivanje na objavu specifikacije proizvoda;
- (b) za zahtjeve u okviru sustava iz glave III, specifikaciju.

Članak 51.

Postupak prigovora

1. U roku od tri mjeseca od datuma objave u *Službenom listu Europske unije*, nadležna tijela države članice ili treće zemlje, ili fizička ili pravna osoba s legitimnim interesom koja ima poslovni nastan u trećoj zemlji, mogu podnijeti prigovor Komisiji.

Svaka fizička ili pravna osoba s legitimnim interesom, koja ima poslovni nastan ili boravište u državi članici koja nije država članica u kojoj je zahtjev podnesen, može podnijeti prigovor pri državi članici u kojoj ima poslovni nastan u roku koji omogućuje podnošenje prigovora sukladno prvom podstavku.

Prigovor sadrži izjavu da bi zahtjev mogao narušavati uvjete iz ove Uredbe. Prigovor koji ne sadrži ovu izjavu smatra se ništavim.

Komisija bez odgode prigovor prosljeđuje nadležnom tijelu ili tijelu koje je podnijelo zahtjev.

2. Ako je prigovor podnesen Komisiji i u roku od dva mjeseca popraćen obrazloženom izjavom o prigovoru, Komisija provjerava opravdanost te obrazložene izjave o prigovoru.

3. U roku od dva mjeseca nakon zaprimanja prihvatljive obrazložene izjave o prigovoru, Komisija poziva nadležno tijelo ili osobu koja je podnijela prigovor i nadležno tijelo ili tijelo koje je podnijelo zahtjev kako bi proveli odgovarajuća savjetovanja tijekom razumnog razdoblja koje nije dulje od tri mjeseca.

Nadležno tijelo ili osoba koja je podnijela prigovor i nadležno tijelo ili tijelo koje je podnijelo zahtjev bez odgode započinju takva odgovarajuća savjetovanja. Jedni drugima pružaju odgovarajuće informacije kako bi se procijenilo je li zahtjev za registraciju sukladan uvjetima ove Uredbe. Ako se ne postigne sporazum, te informacije se također dostavljaju Komisiji.

U bilo kojem trenutku tijekom ta tri mjeseca Komisija može na zahtjev podnositelja zahtjeva produžiti rok za savjetovanje za najviše tri mjeseca.

4. Ako se, nakon odgovarajućih savjetovanja iz stavka 3. ovog članka, detalji objavljeni u skladu s člankom 50. stavkom 2. značajno izmijene, Komisija ponavlja razmatranje iz članka 50.

5. Prigovor, obrazložena izjava o prigovoru i pripadajuća dokumentacija koji se šalju Komisiji u skladu sa stavicama od 1. do 4. ovog članka sastavljaju se na jednom od službenih jezika Unije.

6. Kako bi se utvrdili jasni postupci i rokovi za prigovor, Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 56., kojima se dopunjuju pravila postupka prigovora.

Komisija može donijeti provedbene akte kojima se propisuju detaljna pravila postupaka, oblika i podnošenja prigovora. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 57. stavka 2.

Članak 52.

Odluka o registraciji

1. Kada, na temelju informacija dostupnih Komisiji iz razmatranja provedenog sukladno članku 50. stavku 1. prvom podstavku, Komisija smatra da nisu ispunjeni uvjeti za registraciju, ona donosi provedbene akte kojim se odbija zahtjev. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 57. stavka 2.
2. Ako Komisija ne zaprimi nikakav prigovor odnosno nikakvu prihvatljivu obrazloženu izjavu o prigovoru prema članku 51., ona donosi provedbene akte, bez primjene postupka iz članka 57. stavka 2., kojima se registrira naziv.
3. Ako Komisija zaprimi prihvatljivu obrazloženu izjavu o prigovoru, ona, nakon odgovarajućih savjetovanja iz članka 51. stavka 3. te uzimajući u obzir rezultate tih savjetovanja:
 - (a) ako je sporazum postignut, registrira naziv provedbenim aktima donesenim bez primjene postupka iz članka 57. stavka 2. te, prema potrebi, mijenja informacije objavljene sukladno članku 50. stavku 2., pod uvjetom da te izmjene nisu značajne; ili
 - (b) ako sporazum nije postignut, donosi provedbene akte kojima odlučuje o registraciji. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 57. stavka 2.
4. Akti o registraciji i odluke o odbijanju objavljuju se u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 53.

Izmjena specifikacije proizvoda

1. Skupina s legitimnim interesom može podnijeti zahtjev za odobrenje izmjene specifikacije proizvoda.

Zahtjevi navode i opisuju razloge zatraženih izmjena.

2. U slučaju kada izmjena uključuje jednu ili više izmjena koje nisu manje izmjene, zahtjev za izmjenu slijedi postupak propisan u člancima od 49. do 52.

Međutim, ako su predložene izmjene manje, Komisija odobrava ili odbija zahtjev. U slučaju odobrenja izmjena koje podrazumijevaju promjenu dijelova iz članka 50. stavka 2., Komisija objavljuje te dijelove u *Službenom listu Europske unije*.

Da bi se izmjena smatrala manjom u slučaju sustava kvalitete opisnog u glavi II., ona:

- (a) se ne smije odnositi na ključne karakteristike proizvoda;
- (b) ne smije mijenjati poveznicu iz članka 7. stavka 1. točke (f) podtočke i. ili ii.;
- (c) ne smije uključivati promjenu naziva ili bilo kojeg dijela naziva proizvoda;
- (d) ne smije utjecati na određeno zemljopisno područje; ili
- (e) ne smije predstavljati povećanje ograničenja u trgovanju proizvodom ili njegovim sirovinama.

Da bi se izmjena smatrala manjom u slučaju sustava kvalitete opisnog u glavi III., ona:

- (a) se ne smije odnositi na ključne karakteristike proizvoda;
- (b) ne smije uvoditi važne promjene metoda proizvodnje; ili
- (c) ne smije uključivati promjenu naziva ili bilo kojeg dijela naziva proizvoda.

Razmatranje zahtjeva usmjerava se na predloženu izmjenu.

3. Radi olakšanja upravnog postupka zahtjeva za izmjenu, uključujući i kada izmjena ne uključuje promjenu jedinstvenog dokumenta i kada se odnosi samo na privremenu promjenu specifikacije koja proizlazi iz uvođenja obveznih sanitarnih ili fitosanitarnih mjera od strane javnih tijela, Komisija se ovlašćuje donositi delegirane akte, u skladu s člankom 56., kojima se dopunjuju pravila postupka zahtjeva za izmjenu.

Komisija može donijeti provedbene akte kojima se propisuju detaljna pravila o postupcima, obliku i podnošenju zahtjeva za izmjenu. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 57. stavka 2.

Članak 54.**Poništenje**

1. Komisija može, na vlastitu inicijativu ili na zahtjev bilo koje fizičke ili pravne osobe s legitimnim interesom, donijeti provedbene akte za poništenje registracije zaštićene oznake izvornosti, zaštićene oznake zemljopisnog podrijetla ili zajamčeno tradicionalnog specijaliteta u sljedećim slučajevima:

- (a) kada nije osigurana sukladnost s uvjetima specifikacije;
- (b) kada najmanje sedam godina na tržište nije stavljen niti jedan proizvod u okviru zajamčeno tradicionalnog specijaliteta, zaštićene oznake izvornosti ili zaštićene oznake zemljopisnog podrijetla.

Komisija može, na zahtjev proizvođača proizvoda koji se stavlja na tržište pod registriranim nazivom, poništiti odgovarajuću registraciju.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 57. stavka 2.

2. Kako bi se zajamčila pravna sigurnost da sve strane imaju priliku štititi svoja prava i legitimne interese, Komisija se ovlašćuje donositi delegirane akte u skladu s člankom 56., kojima se dopunjuju pravila postupka poništenja.

Komisija može donijeti provedbene akte kojima se utvrđuju detaljna pravila o postupcima i obliku postupka poništenja, kao i o podnošenju zahtjeva iz stavka 1. ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 57. stavka 2.

GLAVA VI.

POSTUPOVNE I ZAVRŠNE ODREDBE

POGLAVLJE I.

Lokalna poljoprivreda i izravna prodaja**Članak 55.****Izvjешćivanje o lokalnoj poljoprivredi i izravnoj prodaji**

Najkasnije 4. siječnja 2014. Komisija podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću o pitanju uvođenja novog sustava označavanja za lokalnu poljoprivredu i izravnu prodaju koji bi pomogao proizvođačima u stavljanju njihovih proizvoda na tržište na lokalnoj razini. To izvješće je usmjereno na sposobnost poljoprivrednika da novom oznakom dodaju vrijednost svojim proizvodima i trebao bi uzeti u obzir ostale kriterije, kao što je mogućnost smanjenja emisija ugljika i otpada pomoću kratkog lanca proizvodnje i distribucije.

Prema potrebi, tom se izvješću prilažu odgovarajući zakonodavni prijedlozi o stvaranju sustava označavanja za lokalnu poljoprivredu i izravnu prodaju.

POGLAVLJE II.

Postupovna pravila**Članak 56.****Izvršavanje delegiranih ovlasti**

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.

2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 2. stavka 1. drugog podstavka, članka 5. stavka 4., članka 7. stavka 2. prvog podstavka, članka 12. stavka 5. prvog podstavka, članka 16. stavka 2, članka 18. stavka 5., članka 19. stavka 2. prvog podstavka, članka 23. stavka 4. prvog podstavka, članka 25. stavka 3., članka 29. stavka 4., članka 30., članka 31. stavaka 3. i 4., članka 41. stavka 3., članka 42. stavka 2., članka 49. stavka 7. prvog podstavka, članka 51. stavka 6. prvog podstavka, članka 53. stavka 3. prvog podstavka i članka 54. stavka 2. prvog podstavka dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od pet godina počevši od 3. siječnja 2013. Komisija izrađuje izvješće o delegiranju ovlasti najkasnije devet mjeseci prije kraja petogodišnjeg razdoblja. Delegiranje ovlasti automatski se produljuje za razdoblja jednakog trajanja, osim ako se Europski parlament ili Vijeće tom produljenju usprotive najkasnije tri mjeseca prije kraja svakog razdoblja.

3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članka 2. stavka 1. drugog podstavka, članka 5. stavka 4., članka 7. stavka 2. prvog podstavka, članka 12. stavka 5. prvog podstavka, članka 16. stavka 2, članka 18. stavka 5., članka 19. stavka 2. prvog podstavka, članka 23. stavka 4. prvog podstavka, članka 25. stavka 3., članka 29. stavka 4., članka 30. članka 31. stavaka 3. i 4., članka 41. stavka 3., članka 42. stavka 2., članka 49. stavka 7. prvog podstavka, članka 51. stavka 6. prvog podstavka, članka 53. stavka 3. prvog podstavka i članka 54. stavka 2. prvog podstavka. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv proizvodi pravne učinke sljedećeg dana od dana objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.

4. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.
5. Delegirani akt donesen na temelju članka 2. stavka 1. drugog podstavka, članka 5. stavka 4., članka 7. stavka 2. prvog podstavka, članka 12. stavka 5. prvog podstavka, članka 16. stavka 2, članka 18. stavka 5., članka 19. stavka 2. prvog podstavka, članka 23. stavka 4. prvog podstavka, članka 25. stavka 3., članka 29. stavka 4., članka 30., članka 31. stavaka 3. i 4., članka 41. stavka 3., članka 42. stavka 2., članka 49. stavka 7. prvog podstavka, članka 51. stavka 6. prvog podstavka, članka 53. stavka 3. prvog podstavka i članka 54. stavka 2. prvog podstavka stupa na snagu samo ako Europski parlament ili Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne podnesu nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće podnositi prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

Članak 57.

Postupak odbora

1. Komisiji pomaže Odbor za politiku kvalitete poljoprivrednih proizvoda. Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.
2. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.

Ako odbor ne da nikakvo mišljenje, Komisija ne donosi nacrt provedbenog akta i primjenjuje se članak 5. stavak 4. treći podstavak Uredbe (EU) br. 182/2011.

POGLAVLJE III.

Stavljanje izvan snage i završne odredbe

Članak 58.

Stavljanje izvan snage

1. Uredbe (EZ) br. 509/2006 i (EZ) br. 510/2006 stavljaju se izvan snage.

Međutim, članak 13. Uredbe (EZ) br. 509/2006 i dalje se primjenjuje s obzirom na zahtjeve u vezi s proizvodima koji nisu obuhvaćeni područjem primjene glave III. ove Uredbe, koje je Komisija zaprimila prije datuma stupanja na snagu ove Uredbe.

2. Upućivanja na uredbe stavljene izvan snage smatraju se upućivanjima na ovu Uredbu i čitaju se u skladu s korelacijskom tablicom u Prilogu II. ovoj Uredbi.

Članak 59.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Međutim, članak 12. stavak 3 i članak 23. stavak 3. primjenjuju se od 4. siječnja 2016. ne dovodeći u pitanje proizvode koji su prije tog datuma već stavljeni na tržište.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 21. studenoga 2012.

Za Europski parlament
Predsjednik
M. SCHULZ

Za Vijeće
Predsjednik
A. D. MAVROYIANNIS

PRILOG I.

POLJOPRIVREDNI I PREHRAMBENI PROIZVODI IZ ČLANKA 2. STAVKA 1.

I. Oznake izvornosti i oznake zemljopisnog podrijetla

- pivo,
- čokolada i čokoladni proizvodi
- kruh, pecivo, kolači, slastice, keksi i ostali pekarski proizvodi,
- napici proizvedeni od biljnih ekstrakata,
- tjestenina,
- sol,
- prirodne gume i smole,
- senf,
- sijeno,
- esencijalna ulja,
- pluto,
- košenil,
- cvijeće i ukrasno bilje,
- pamuk,
- vuna,
- pleter,
- trti lan,
- koža,
- krzno,
- perje.

II. Zajamčeno tradicionalni specijaliteti

- gotovi obroci,
 - pivo,
 - čokolada i čokoladni proizvodi,
 - kruh, pecivo, kolači, slastice, keksi i ostali pekarski proizvodi,
 - napici proizvedeni od biljnih ekstrakata,
 - tjestenina,
 - sol.
-

PRILOG II.

KORELACIJSKA TABLICA IZ ČLANKA 58. STAVKA 2.

Uredba (EZ) br. 509/2006	Ova Uredba
Članak 1. stavak 1.	Članak 2. stavak 1.
Članak 1. stavak 2.	Članak 2. stavak 3.
Članak 1. stavak 3.	Članak 2. stavak 4.
Članak 2. stavak 1. točka (a)	Članak 3. točka 5.
Članak 2. stavak 1. točka (b)	Članak 3. točka 3.
Članak 2. stavak 1. točka (c)	—
Članak 2. stavak 1. točka (d)	Članak 3. točka 2.
Članak 2. stavak 2. prvi, drugi i treći podstavak	—
Članak 2. stavak 2. četvrti podstavak	—
Članak 3.	članak 22. stavak 1.
Članak 4. stavak 1. prvi podstavak	članak 18. stavak 1.
Članak 4. stavak 2.	Članak 18. stavak 2.
Članak 4. stavak 3. prvi podstavak	—
Članak 4. stavak 3. drugi podstavak	Članak 18. stavak 4.
Članak 5. stavak 1.	Članak 43.
Članak 5. stavak 2.	Članak 42. stavak 1.
Članak 6. stavak 1.	Članak 19. stavak 1.
Članak 6. stavak 1. točka (a)	Članak 19. stavak 1. točka (a)
Članak 6. stavak 1. točka (b)	Članak 19. stavak 1. točka (b)
Članak 6. stavak 1. točka (c)	Članak 19. stavak 1. točka (c)
Članak 6. stavak 1. točka (d)	—
Članak 6. stavak 1. točka (e)	Članak 19. stavak 1. točka (d)
Članak 6. stavak 1. točka (f)	—
Članak 7. stavci 1. i 2.	Članak 49. stavak 1.
Članak 7. stavak 3. točke (a) i (b)	Članak 20. stavak 1. točke (a) i (b)
Članak 7. stavak 3. točka (c)	—
Članak 7. stavak 3. točka (d)	—
Članak 7. stavak 4.	Članak 49. stavak 2.
Članak 7. stavak 5.	Članak 49. stavak 3.

Uredba (EZ) br. 509/2006	Ova Uredba
Članak 7. stavak 6. točke (a), (b) i (c)	Članak 49. stavak 4.
Članak 7. stavak 6. točka (d)	Članak 20. stavak 2.
Članak 7. stavak 7.	Članak 49. stavak 5.
Članak 7. stavak 8.	Članak 49. stavak 6.
Članak 8. stavak 1.	Članak 50. stavak 1.
Članak 8. stavak 2. prvi podstavak	Članak 50. stavak 2. točka (b)
Članak 8. stavak 2. drugi podstavak	Članak 52. stavak 1.
Članak 9. stavci 1. i 2.	Članak 51. stavak 1.
Članak 9. stavak 3.	Članak 21. stavci 1. i 2.
Članak 9. stavak 4.	Članak 52. stavak 2.
Članak 9. stavak 5.	Članak 52. stavci 3. i 4.
Članak 9. stavak 6.	Članak 51. stavak 5.
Članak 10.	Članak 54.
Članak 11.	Članak 53.
Članak 12.	Članak 23.
Članak 13. stavak 1.	—
Članak 13. stavak 2.	—
Članak 13. stavak 3.	—
Članak 14. stavak 1.	Članak 36. stavak 1.
Članak 14. stavak 2.	Članak 46. stavak 1.
Članak 14. stavak 3.	Članak 37. stavak 3. drugi podstavak
Članak 15. stavak 1.	Članak 37. stavak 1.
Članak 15. stavak 2.	Članak 37. stavak 2.
Članak 15. stavak 3.	Članak 39. stavak 2.
Članak 15. stavak 4.	Članak 36. stavak 2.
Članak 16.	—
Članak 17. stavci 1. i 2.	Članak 24. stavak 1.
Članak 17. stavak 3.	Članak 24. stavak 2.
Članak 18.	Članak 57.
Članak 19. stavak 1. točka (a)	—
Članak 19. stavak 1. točka (b)	Članak 49. stavak 7. drugi podstavak

Uredba (EZ) br. 509/2006	Ova Uredba
Članak 19. stavak 1. točka (c)	Članak 49. stavak 7. prvi podstavak
Članak 19. stavak 1. točka (d)	Članak 22. stavak 2.
Članak 19. stavak 1. točka (e)	Članak 51. stavak 6.
Članak 19. stavak 1. točka (f)	Članak 54. stavak 1.
Članak 19. stavak 1. točka (g)	Članak 23. stavak 4.
Članak 19. stavak 1. točka (h)	—
Članak 19. stavak 1. točka (i)	—
Članak 19. stavak 2.	Članak 25. stavak 1.
Članak 19. stavak 3. točka (a)	—
Članak 19. stavak 3. točka (b)	Članak 25. stavak 2.
Članak 20.	Članak 47.
Članak 21.	Članak 58.
Članak 22.	Članak 59.
Prilog I.	Prilog I. (dio II.)
Uredba (EZ) br. 510/2006	Ova Uredba
Članak 1. stavak 1.	Članak 2. stavci 1. i 2.
Članak 1. stavak 2.	Članak 2. stavak 3.
Članak 1. stavak 3.	Članak 2. stavak 4.
Članak 2.	Članak 5.
Članak 3. stavak 1. prvi podstavak	Članak 6. stavak 1.
Članak 3. stavak 1. drugi i treći podstavak	Članak 41. stavci 1., 2. i 3.
Članak 3. stavci 2., 3. i 4.	Članak 6. stavci 2., 3. i 4.
Članak 4.	Članak 7.
Članak 5. stavak 1.	Članak 3. stavak 2. i članak 49. stavak 1.
Članak 5. stavak 2.	Članak 49. stavak 1.
Članak 5. stavak 3.	Članak 8. stavak 1.
Članak 5. stavak 4.	Članak 49. stavak 2.
Članak 5. stavak 5.	Članak 49. stavak 3.
Članak 5. stavak 6.	Članak 9.
Članak 5. stavak 7.	Članak 8. stavak 2.

Uredba (EZ) br. 510/2006	Ova Uredba
Članak 5. stavak 8.	—
Članak 5. stavak 9. prvi podstavak	—
Članak 5. stavak 9. drugi podstavak	Članak 49. stavak 5.
Članak 5. stavak 10.	Članak 49. stavak 6.
Članak 5. stavak 11.	—
Članak 6. stavak 1. prvi podstavak	Članak 50. stavak 1.
Članak 6. stavak 2. prvi podstavak	Članak 50. stavak 2. točka (a)
Članak 6. stavak 2. drugi podstavak	Članak 52. stavak 1.
Članak 7. stavak 1.	Članak 51. stavak 1. prvi podstavak
Članak 7. stavak 2.	Članak 51. stavak 1. drugi podstavak
Članak 7. stavak 3.	Članak 10.
Članak 7. stavak 4.	Članak 52. stavci 2. i 4.
Članak 7. stavak 5.	Članak 51. stavak 3. i članak 52. stavci 3. i 4.
Članak 7. stavak 6.	Članak 11.
Članak 7. stavak 7.	Članak 51. stavak 5.
Članak 8.	Članak 12.
Članak 9.	Članak 53.
Članak 10. stavak 1.	Članak 36. stavak 1.
Članak 10. stavak 2.	Članak 46. stavak 1.
Članak 10. stavak 3.	Članak 37. stavak 3. drugi podstavak
Članak 11. stavak 1.	Članak 37. stavak 1.
Članak 11. stavak 2.	Članak 37. stavak 2.
Članak 11. stavak 3.	Članak 39. stavak 2.
Članak 11. stavak 4.	Članak 36. stavak 2.
Članak 12.	Članak 54.
Članak 13. stavak 1.	Članak 13. stavak 1.
Članak 13. stavak 2.	Članak 13. stavak 2.
Članak 13. stavak 3.	Članak 15. stavak 1.
Članak 13. stavak 4.	Članak 15. stavak 2.
Članak 14.	Članak 14.
Članak 15.	Članak 57.

Uredba (EZ) br. 510/2006	Ova Uredba
Članak 16. točka (a)	Članak 5. stavak 4. drugi podstavak
Članak 16. točka (b)	—
Članak 16. točka (c)	—
Članak 16. točka (d)	Članak 49. stavak 7.
Članak 16. točka (e)	—
Članak 16. točka (f)	Članak 51. stavak 6.
Članak 16. točka (g)	Članak 12. stavak 7.
Članak 16. točka (h)	—
Članak 16. točka (i)	Članak 11. stavak 3.
Članak 16. točka (j)	—
Članak 16. točka (k)	Članak 54. stavak 2.
Članak 17.	Članak 16.
Članak 18.	Članak 47.
Članak 19.	Članak 58.
Članak 20.	Članak 59.
Prilog I. i Prilog II.	Prilog I. (dio I.)”.

ISSN 1977-0847 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-0596 (tiskano izdanje)



Ured za publikacije Europske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR